Speciaal nummer van „Nieuw Nederland"
officieel orgaan RPF. Februari 1981

Om U te dienen

verkiezingsprogramma 1981-1985

ADRES RPF: POSTBUS 1010 – 3840 BA HARDERWIJK

RPF reformatorische politieke federatie

OM U TE DIENEN

De mens is een schepping van God. De belangrijkste opdracht van een mens is Zijn Schepper te eren en te dienen. Anders mist de mens zijn doel en zin van dit leven.
Soli Deo Gloria!
Het werk van de Reformatorische Politieke Federatie kan dan ook maar één ideaal hebben:

OM U TE DIENEN!

Omdat God de Schepper is van hemel en aarde heeft Zijn Woord het niet alleen in ons persoonlijk leven, maar in de gehele samenleving voor het zeggen. Hij is Souverein. Ongeacht het feit of de meerderheid van de bevolking dat wil of niet.
Sola Scriptura!
In de christelijke politiek gaat het niet in de eerste plaats om de mens of om het bestaan van de mens, maar om de Here God. De dienst aan Hem! Opdat het u welga!

Christelijke politiek moet zich daarmee fundamenteel onderscheiden van alle andere vormen van politieke aktiviteit en moet dan ook per definitie radikale politiek zijn. Het gaat om de wortels van ons bestaan. Christenen staan wel in de wereld, maar mogen niet van de wereld zijn. Zij volgen Jezus Christus de opgestane Heer en zijn in afwachting van Zijn wederkomst en Zijn rijk van vrede en gerechtigheid. Alleen in het dienen en gehoorzamen van Hem ligt waa[illegible]ce zegen voor land en volk. Dat uitgangspunt moet ook consequent worden v[illegible]ouden. Dat kunnen we niet in eigen kracht, maar alleen uit genade.
Het is dan ook geen pretentie, maar een intentie!
We hebben ons te realiseren dat de elementen van macht en getal in principe geen rol spelen. Het gaat om de dienstbaarheid en gehoorzaamheid aan de Here God. Dan zegent Hij. Sodom en Gomorra zouden niet zijn verwoest als er slechts tien rechtvaardigen zouden zijn geweest.

EEN OVERHEID OM U TE DIENEN

Nu geldt dit alles niet alleen voor individuele personen, maar ook voor de overheden die boven ons zijn gesteld. De overheid staat in dienst van de Here God om er voor te zorgen, dat de samenleving leeft overeenkomstig Zijn geboden en niet ondergaat in wetteloosheid en bandeloosheid, die de mens van nature eigen zijn.
In die dienstbaarheid aan God dient de overheid tevens de bevolking op de beste denkbare wijze. De overheid is ons dan ten goede. Om de burger te dienen. Daarbij moet de overheid grote waarde hechten aan en ruimte scheppen voor de eigen verantwoordelijkheid die de burgers hebben, zodat de overheid niet alle taken overneemt en er een verzorgingsstaat ontstaat. Deze dienstbaarheid aan het volk wil echter niet zeggen dat de overheid macht en gezag ontleent aan het volk. De overheid staat boven alles in dienst van de Here God en is daarmee niet slaafs onderworpen aan de volkswil. Als een overheid echt iets wil betekenen voor de bevolking, die langs democratische weg mannen en vrouwen heeft aangewezen voor het overheidsambt, moet zij dat doen door de geboden van de Here God voor de samenleving toe te passen.

Naar de Bijbelse opdracht moet er voor de overheid veel gebed zijn. Dat is een verantwoordelijkheid die de burger draagt.
Zo staan overheid en onderdanen als een tweede-eenheid in de dienst van de Meester.
Van die situatie is helaas weinig terug te vinden in onze huidige samenleving. Er is nauwelijks of geen sprake van dat de Here God in de openbare samenleving wordt

geëerd. Met Zijn absolute geboden wordt alleen nog rekening gehouden voor zover ze passen binnen het democratisch denken en handelen. In grotere aantallen dan wellicht ooit tevoren keren mensen die de boodschap van het Evangelie kennen zich af van de Waarheid. Een geweldige proces van verwereldlijking heeft velen het zicht op de Bijbelse uitgangspunten doen verliezen. Velen zijn onder invloed gekomen van de moderne theologie en het neo-marxistische denken. Duizenden hebben zich afgekeerd van de weg ten leven en menen in eigen kracht, in het hier en nu een ideale samenleving te kunnen opbouwen. Het zicht op het Rijk van echte vrede en gerechtigheid, dat Jezus Christus bij Zijn wederkomst van buiten onze horizon zal vestigen, is van lieverlee verduisterd.
In de eindtijd waarin wij leven, zien we dat waarden worden uitgehold, dé Waarheid tot leugen wordt verklaard en de samenleving ten prooi dreigt te vallen aan chaos en anarchie.
Daarbij zijn we beland in het „ik"-tijdperk, waarin materialisme en egoïsme ondanks hoog gestemde idealen ruïnerend werken.

EEN PARTIJ OM U TE DIENEN

In die situatie onderkennen vele christenen het gevaar niet, of ze willen het niet onderkennen. Toch blijft de opdracht voor een christen dezelfde. En ook al gaat het dan om de politiek, dan nog staan – hoe ernstig de situatie thans ook is – de vraagstukken van economische- en financiële aard niet op de eerste plaats.
Vóór alles gaat het er om dat de Here God weer wordt gediend en Zijn geboden centraal staan in het overheidshandelen. Het blijft de heel bijzondere opdracht van christenen dat appèl tot overheid en burger te richten.
Daarbij staat de RPF een andere samenleving voor ogen dan we nu kennen en heeft de RPF een andere visie op de rol van de overheid dan velen in onze dagen. De RPF past niet in het „links-rechts-schema" dat in de politiek wordt gebruikt. De RPF wil met Gods genade een andere, een Bijbelse politiek bedrijven. In gehoorzaamheid aan het Woord van God.

De RPF gelooft dat de Bijbel ons de richting wijst naar een samenleving in harmonie zoals de Here God heeft gewild. Ook al geeft de Bijbel geen pasklare antwoorden, het Woord van God is een licht op ons pad. Ook bij het zoeken naar wegen in wetgeving en beleid om de Here God te dienen. In die gezindheid wil de Reformatorische Politieke Federatie aktief zijn en het politieke werk doen in de regeerperiode 1981-1985. Dán pas is er toekomst voor ons land.

„Uw hart zij niet naijverig op de zondaren, maar beijvere zich voortdurend de Here te vrezen; waarlijk, dan is er toekomst en uw verwachting wordt niet afgesneden" (Spreuken 23 : 17 en 18).

Vandaar het thema van ons verkiezingsprogramma:

OM U TE DIENEN!

Inhoud van verkiezingskrant:

	pag.
Inleiding „Om U te dienen"	1
Om U te dienen met recht en gerechtigheid	2-3
Om U te dienen wereldwijd	4-5
Om U te dienen in vrijheid	6
Om U te dienen met geld en goed	7-8
Om U te dienen in beheer over natuur en energiebronnen	8-9
Om U te dienen met huis en erf	9-10
Om U te dienen met kennis en vorming	10
Om U te dienen tot welzijn	11
Kandidatenlijst van de RPF	12

OM U TE DIENEN MET RECHT EN GERECHTIGHEID

UITGANGSPUNT

Jezus Christus heeft als opgestane Zoon van God alle macht ontvangen in hemel en op aarde. In het erkennen van die macht zijn overheden in Zijn dienst aangesteld. Ons ten goede, zo lezen we in de Bijbel (Romeinen 13). Daarnaast heeft de burger de Schriftuurlijke opdracht de overheid in de voorbede te gedenken. (1 Tim. 2:2).
De overheid ontleent haar gezag alleen aan de Here God. Niet aan het volk. Dat geldt voor elke overheid. Ook al wil de meerderheid van de bevolking daarvan niets weten. De overheid moet voor haar daden in de eerste plaats verantwoording afleggen tegenover de Here God en Hem in het publieke leven van ons land eren. Dat gebeurt in onze samenleving helaas nauwelijks meer. Zelfs niet nu het kabinet voor een groot deel bestaat uit christenen. Naar Bijbelse opdracht heeft de overheid vele taken, maar er zijn beperkingen. In de laatste jaren heeft de overheid in ons land teveel verantwoordelijkheden van de burger overgenomen. Nederland is daarmee vrijwel een verzorgingsstaat geworden.
De belangrijkste opdracht voor de overheid is door middel van wetten recht en gezag te handhaven om daarmee het kwaad en de bandeloosheid van de mens te beteugelen. Daarnaast is de overheid geroepen de vrede te bewaren, het land en zijn inwoners te beschermen, alsmede recht en gerechtigheid te betrachten.
De burger moet naar Bijbelse opdracht de overheid gehoorzamen (Romeinen 13:1). Met zorg slaan we de ontwikkelingen in onze samenleving gade, waarbij in tal van verbanden het gezag van de overheid niet wordt erkend en wetten worden overtreden. Door middel van geweld (bezettingen, kraakakties, blokkades etc.) wordt het recht in eigen hand genomen en het wettig gezag ondermijnd.
Dit klemt temeer, omdat overheden niet of vaak onvoldoende optreden om overtreders van wetten te straffen. Steeds meer hoort men de opvatting dat de verantwoordelijkheid voor het overtreden van de wet op rekening komt van de overheid of van de „foute structuren" in onze samenleving en steeds minder wordt nog gesproken van persoonlijke verantwoordelijkheid en schuld.
Burgerlijke ongehoorzaamheid, zoals die zich in onze dagen voordoet, is onaanvaardbaar en kan leiden tot een ernstige bedreiging van de rechten en vrijheden van anderen en zelfs tot ontbinding van de staat als rechtsgemeenschap.
Vanuit deze basisopstelling heeft de RPF de volgende aktiepunten:

GRONDWET

1.1. In de Grondwet moet tot uitdrukking komen, dat de overheid in dienst staat van God en aan Hem gezag ontleent. Dat het gaat om Hem te dienen.
Op zichzelf staat de RPF positief tegenover het in de Grondwet opnemen van sociale grondrechten op bestaanszekerheid, onderwijs en vorming, werkgelegenheid etc. Zoals nu wordt voorgesteld krijgt het één en ander echter de vormen van het grondwettelijk vastleggen van de verzorgingsstaat. Dat doet tekort aan de eigen verantwoordelijkheid van de burger.
Discussie in regering en parlement over de grenzen van de overheidsverantwoordelijkheid voor het realiseren van deze sociale grondrechten is volstrekt noodzakelijk.
De Grondwet behoort op die taak in algemene zin te wijzen om oneigenlijk beroep op en gebruik van deze rechten als gevolg van het vasthouden aan een steriele scheiding der machten te voorkomen.

BEDE TROONREDE

1.2. De jaarlijkse troonrede zal moeten worden besloten met een bede.

VRIJHEDEN

1.3. Vrijheid is een groot goed. Ons land kent tal van vrijheden voor de burger die beschermd dienen te worden. Zeker de vrijheid van godsdienst.
In onze tijd, gedomineerd door het humanistisch denken, valt een tendens te ontdekken de verkondiging van het evangelie van Jezus Christus als een vorm van discriminatie te beschouwen. Deze ontwikkeling kan vrijheidsbelemmerend gaan werken. Dat moet worden voorkomen.
Op de Bijbel gegronde gewetensbezwaren, bijvoorbeeld bij de uitoefening van het beroep van medicus en verpleegkundige, moeten in alle vrijheid tot gelding kunnen worden gebracht. Verlies van posities of het uitsluiten voor een beroep of opleiding mogen nooit het gevolg zijn als iemand om des gewetens wil weigert medewerking te verlenen aan praktijken die volledig in strijd zijn met het gebod van God.

HERBERGZAAMHEID

1.4. Nederland is vanouds een vrijplaats voor ontheemden. Ook in onze tijd telt ons land vele duizenden vreemdelingen uit tal van verschillende landen en culturen. Als uitvloeisel van de Bijbelse zorgplicht voor hen bepleit de RPF een verantwoord opvangbeleid ter[illegible]hoeve van de „vreemdeling-die-in-onz[illegible]poorten-woont" (Lev. 25:35).
Hoewel we de „herbergzaamheid" niet moeten veronachtzamen, zal Nederland gelet op de g[illegible] bevolkingsdichtheid in samenwerking met andere landen en het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen moeten zien te komen tot een meer internationaal gecoördineerd vluchtelingenbeleid. Vluchtelingen die wegens terroristische aktiviteiten gericht tegen het gevestigde gezag in hun land zijn verbannen of hun land zijn ontvlucht, kunnen niet worden toegelaten.

VREEMDELINGENBELEID

1.5. Het werven van buitenlandse werknemers moet in beginsel worden stopgezet. Vreemdelingen die langs legale weg in ons land zijn gekomen en werk hebben gevonden, moeten in staat worden gesteld hun gezinnen naar Nederland te laten komen. Bevordering van goede huisvesting en aangepaste vormen van onderwijs en scholing zijn dan vereist.
Afwijkende gedragingen, zoals bloedwraak en polygamie, kunnen evenwel niet worden getolereerd, ook al zijn ze vanuit de eigen cultuur te verklaren.
Het vreemdelingenbeleid zal veel sterker gericht moeten worden op het stimuleren van de terugkeer van de vreemdeling naar het land van herkomst. Dat moet gebeuren in het kader van ontwikkelingssamenwerking.

HUWELIJK EN GEZIN

1.6. Huwelijk en gezin vormen de grondpijlers van onze samenleving, omdat het instellingen van God zijn met een eigen karakter en gezagsstructuur. De overheid zal in wetgeving en beleid moeten blijven uitgaan van het monogame huwelijk als een (rechts)verbintenis tussen man en vrouw voor de duur van het leven.
De RPF wijst het geleidelijke streven naar een wettelijke/feitelijke gelijkstelling van het ongehuwd samenwonen (concubinaat) met de huwelijkse staat volstrekt af. Dat geldt evenzeer voor een beleid waarbij, uit naam van de emancipatie van de vrouw, de fundamentele betekenis van huwelijk en gezin voor de samenleving en de positie van de vrouw in het gezin wordt ondergraven.

1.7. Er staat een algehele aanpassing van de huwelijks- en gezinswetgeving op stapel. Deze is gebaseerd op gewijzigde inzichten omtrent de taken van man en vrouw. Het is noodzakelijk dat bij de uitwerking van wettelijke [illegible]ngen en uitvoeringsbesluiten de [illegible]uk komt te liggen op de bijbels-christelijke verantwoordelijkheid voor elkaar in het huwelijk.
De eigen aard en onherleidbare gezagsrelatie in de gezinsgemeenschap geeft de ouders ook een van God gegeven eigen verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding van de kinderen, die niet door de overheid of derden mag worden overgenomen.

1.8. Op verscheidene terreinen van het overheidsbeleid zal het gezin in Bijbelse betekenis bevoorrecht moeten worden, zodat b.v. het ongehuwd samenwonen, met name financieel, niet langer aantrekkelijker is.

ECHTSCHEIDING

1.9. Huwelijken worden ten overstaan van de overheid gesloten voor de duur van het leven.
Het behoort tot de taak van de overheid en rechter de huwelijkspartners in geval van conflict te wijzen op het bindende karakter van het huwelijk. De enige rechtsgrond voor het ontbinden van de huwelijksgemeenschap behoort in Bijbels licht bezien „bewezen overspel" te zijn.
De huidige echtscheidingspraktijk voert, bij ongewijzigd beleid, tot een duurzame ontwrichting van de samenleving. De RPF is voorstander van een beperking van de mogelijkheden tot het ontbinden van huwelijken en verlangt in ieder geval het opnemen van strengere toetsingscriteria in de huidige echtscheidingswet. De rechter moet daardoor op genoegzame wijze kunnen komen tot de overtuiging dat het huwelijk werkelijk duurzaam is ontwricht.

OUDERLIJKE MACHT

1.10. De eigen aard en de onherleidbare gezagsrelatie in de gezinsgemeenschap geeft de ouders een typisch eigen verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding van de kinderen. In conflictsituaties mogen minderjarige kinderen niet als gelijkwaardige partij van de ouders worden gezien. Het intitatief-wetsontwerp Roethof/Haas-Berger tot vervanging van de bestaande wettekst (art. 280 Wetboek van Strafrecht) moet worden afgewezen, omdat dit voert tot het lichtvaardig onttrekken van kinderen aan de ouderlijke macht.
Financiële steun aan zogeheten alternatieve hulporganisaties dient te worden stopgezet, vanwege de onbijbelse uitgangspunten voor het verlenen van hulp.
Daar waar ouders misbruik maken van hun bevoegdheid of hun verantwoordelijkheid niet meer aankunnen, is er voor de rechter de ruimte hen uit de ouderlijke macht te ontzetten.

ADOPTIE

1.11. De mogelijkheid tot het adopteren van kinderen moet worden voorbehouden aan echtparen. De wetgeving in deze dient te worden verruimd. Mede gelet op de grote nood in de wereld.
Kunstmatige inseminatie met donor-sperma (KID) dient te worden beschouwd als een inbreuk op het huwelijk en de overheid moet er op toezien dat instellingen hieraan hun bemiddeling onthouden.

VOORLICHTING

1.12. Als er van overheidswege publieke voorlichting over sexualiteit aan kinderen wordt gegeven, dient de overheid richtlijnen van deugdelijkheid op te stellen.
Deze richtlijnen moeten voorzien in een terugwijzing naar de primaire voorlichtingstaak van de ouders en voldoen aan de minimum-eis dat de gegeven voorlichting zowel de geestelijke- als de biologische aspecten van de geslachtelijkheid belicht.
De overheid dient aan hulpverlenings- en voorlichtingsorganen op het terrein van het huwelijk, gezinsvorming en kinderbescherming richtlijnen te verstrekken, die met het vorenstaande in overeenstemming zijn.

BESCHERMING LEVEN

1.13. Alle menselijk leven verdient bescherming van de overheid. Ongeacht de wetgeving blijft het uitvoeren van een abortus-provocatus alleen gerechtvaardigd als op streng medische indicatie is vastgesteld dat de vrouw in levensgevaar verkeert tengevolge van een zwangerschap of als de vrucht dood blijkt te zijn. Het stellen van het recht op bescherming van het ongeboren leven tegenover het recht op leniging van de nood van de vrouw, wijst de RPF af. De RPF zal zich blijven inzetten voor een wetgeving, waarbij gekozen wordt voor de bescherming van het ongeboren leven. In geval van ongewenste zwangerschap zal de vrouw in nood op verantwoorde wijze moeten worden geholpen.

1.14. Er dient een wetgeving te komen die het juridisch mogelijk maakt dat ongehuwde vrouwen en echtparen al in het begin van de zwangerschap ten behoeve van adoptief-ouders volledig afstand doen van de ouderlijke macht over het leven dat is verwekt. De mogelijkheid moet daarbij worden geschapen deze beslissing in een latere fase van de zwangerschap of kort na de bevalling te herroepen.
De mogelijkheden van adoptie dienen derhalve te worden verruimd en in het algemeen voorbehouden te blijven aan echtparen.
De overheid moet richtlijnen opstellen voor o.m. artsen en hulpverlenings- en overheidsinstanties om de uitvoering van deze adoptiewetgeving mogelijk te maken.

Verkiezingsfonds

Giften voor het verkiezingsfonds van de RPF zijn welkom op
gironummer 3301289
penningmeester RPF
Enkhuizen
met vermelding „Verkiezingsfonds"
of op bankrekening 31.73.35.707
Rabo-Bank Enkhuizen
t.n.v. penningmeester RPF

1.15. Instanties en verenigingen, die zich beijveren het leven te beschermen en zich het lot van de ongeborenen en de aanstaande ouders aantrekken, hebben recht op een ruime aandacht in de overheidsvoorlichting en verdienen financiële steun.

1.16. De RPF verwerpt het streven de strafbaarheid van aktieve euthanasie op te heffen. Het publiekelijk propageren van en behulpzaam zijn bij zelfmoord zal door de overheid krachtig moeten worden bestreden, o.a. door het opleggen van boetes en het intrekken van subsidies aan instellingen.

1.17. De vrijheid van beroepsmatige beslissingen van de arts en het verpleegkundig personeel mag niet worden verabsoluteerd. Ook zij blijven feilbare en zondige mensen. De arts moet steeds ter verantwoording kunnen worden geroepen.
De overheid heeft een eigen taak t.a.v. de handhaving en de normering van de medische ethiek.

1.18. In het kader van de nieuwe definities van het **medische** begrip ,,dood" dient een wettelijke regeling te worden getroffen met betrekking tot transplantatie van organen.

ZEDELIJKHEIDSWETGEVING

1.19. De overheid heeft de taak via wettelijke bepalingen de openbare zedelijkheid te bevorderen en het normbesef van de burgers krachtig te stimuleren.
Niet wat de meerderheid van de bevolking als aanstootgevend, of betamelijk ervaart moet uitgangspunt zijn voor concrete gevallen van beleid. De bestaande wetgeving draagt duidelijke sporen van christelijk normbesef en deze wetten dienen te worden gehandhaafd.

1.20. De RPF wil een dam opwerpen tegen de huidige tendens, o.a. tot uitdrukking komend in de aktiviteiten van de staatscommissie zedelijkheidswetgeving, om wettelijke bepalingen m.b.t. het strafbaar stellen en bestrijden van handelingen die aanstootgevend zijn voor de openbare zedelijkheid uit de sfeer van het strafrecht te halen (Art.240 W.v.S.).
Uit de jurisprudentie blijkt dat de rechter niet uit de voeten kan met het begrip ,,aanstotelijk voor de eerbaarheid". De wetgever zal duidelijke normen moeten stellen *inzake b.v. het publiek maken van voorstellingen die een inbreuk betekenen op* de menselijke waardigheid of die sexuele uitspattingen bevorderen.
De overheid moet op basis van bestaande wetgeving een krachtig beleid voeren om wildgroei van prostitutie, pornobioscopen en sex-winkels in te dammen, opdat onze samenleving niet in vuilheid en ongerechtigheid ten onder gaat.
Er zal daarom een pakket van maatregelen moeten komen, dat voorziet in een strak vergunningenstelsel voor het horecabedrijf, het verbieden van advertenties van bordelen in dag- en weekbladen op straffe van hoge boetes en het bestrijden van criminele neven-effecten.
Er moeten ook maatregelen worden genomen die er op gericht zijn de publieke uitingen van homo-sexuele subcultuur (uitstralingseffecten van contactcentra, het propageren van deze geaardheid) zoveel mogelijk te beperken.

GEZAGSHANDHAVING

1.21. De overheid is geroepen het gezag te handhaven. Bestaande wetten moeten dan ook worden uitgevoerd en overtreders gestraft.
Het Openbaar Ministerie behoort in haar vervolgings- en seponeringsbeleid t.a.v. strafbare feiten het zogenaamde ,,opportuniteitsbeginsel" niet zo toe te passen dat de wet wordt uitgehold.
En dat gebeurt onherroepelijk als er een steeds groter verschil ontstaat tussen wat door de wet, gelet op haar strekking, wordt geboden of verboden en de naleving in de praktijk door de burgers in de samenleving.

1.22. De RPF dringt aan op een actief beleid van wetgeving om te voorkomen dat de rechter moet voorzien in allerlei passende regelingen.

1.23. De overheid dient het ten uitvoer brengen van rechterlijke vonnissen (b.v. tot ontruiming van woningen e.d.) niet op te houden of zelfs na te laten uit vrees voor een mogelijke gewelddadige reaktie.

1.24. Het vervolgings- en seponeringsbeleid van het Openbaar Ministerie dient niet door zijn inhoud of door de publiciteit daaromheen criminaliteitsbevorderend te werken. Het op oneigenlijke wijze ter discussie stellen van de wet door het afzien van vervolging onder druk van de politieke waanvan-de-dag, wijst de RPF af.

1.25. Uitbreiding van de personele bezetting van de rechterlijke macht, het O.M. en de politie zijn onder de huidige omstandigheden vereist.
De bewering dat Nederland door deze uitbreiding de richting van een politiestaat opgaat, wijst de RPF volstrekt af.

POLITIE

1.26. De RPF stemt in met de voorgestelde opheffing van het onderscheid tussen Gemeentepolitie en Rijkspolitie en is voorstander van een decentralisatie van het politieapparaat op regionale basis (plan Wiegel). De ,,pakkans" kan daarmee worden vergroot.

1.27. Goede geestelijke toerusting en doelmatige materiële uitrusting van de politieman zijn noodzakelijk om de taken naar behoren te kunnen vervullen.
Politie-ambtenaren hebben evenals iedere andere burger aanspraak op de vrijheid van godsdienstige of politieke overtuiging en mogen daarvan op gepaste wijze blijk geven. Gegeven opdrachten dienen evenwel loyaal te worden uitgevoerd, ongeacht persoonlijke opvattingen over de politieke of maatschappelijke achtergrond van de situatie waarbij politie-ingrijpen noodzakelijk is.

1.28. Om een efficiënte vervulling van de politietaak te verzekeren, pleit de RPF voor de instelling van een Landelijk Alarmnummer, waar omvangrijke rampen en grote misdrijven kunnen worden gemeld.

1.29. De RPF acht uitbreiding van mobiele- en parate politiepelotons die in het gehele land inzetbaar zijn noodzakelijk.

ZONDAGSRUST

1.30. Waar dat binnen het vermogen van de overheid ligt, moet de zondagsrust worden bevorderd. Nationale evenementen moeten niet op zondag worden gevierd. Bij militaire oefeningen en andere direct door de overheid te verrichten taken moet de zondag zoveel mogelijk worden ontzien.

STRAFFEN

1.31. Het strafrecht is een belangrijk middel om de rechtsorde te handhaven. Het Bijbels beginsel is, dat de vergelding voor begaan onrecht basis is voor straftoepassing.

1.32. De overheid moet ruimte en gelegenheden voor gedetineerden verschaffen die tot een zinvolle dienstverlening aan de samenleving kunnen leiden. Gedwongen opsluiting is alleen aanvaardbaar indien er direct lijfsgevaar voor andere gedetineerden bestaat of als tijdelijke tuchtmaatregel.

1.33. Daarnaast is van groot belang een verantwoorde re-socialisatie (heropneming in de maatschappij) van de veroordeelde en de bescherming van de maatschappij tegen gevaarlijke delinquenten.
Er zijn meer strafinrichtingen nodig om de tenuitvoerlegging van straffen zo snel mogelijk op de veroordeling te laten volgen. Bij de dringend gewenste modernisering van het gevangeniswezen moet met een redelijke geografische spreiding rekening worden gehouden.

1.34. Mogelijkheden voor het opleggen van andere sancties dan de vrijheidsbeneming of de vermogensstraf moeten worden onderzocht. Met name voor jeugdige delinquenten zou het goed zijn als zij, bij wijze van opvoedkundige maatregel, tewerk werden gesteld bij publieke diensten en hulpverlenende instanties ter compensatie van de door hen aangerichte geestelijke en materiële schade.

1.35. De RPF ziet voldoende redenen om in beginsel niet afwijzend te staan tegenover herinvoering van het opleggen en het tenuitvoerbrengen van de doodstraf. Dit geldt b.v. bij terroristische aktiviteiten, kapingen, etc.

RECHTSBESCHERMING

1.36. De RPF vindt dat de overheid, die zich steeds meer bemoeit met het dagelijks leven van de burger, allen die zich in Nederland bevinden een zo goed mogelijke rechtsbescherming moet verschaffen.
De wetgeving zal dan ook moeten voorzien in een effectief en overzichtelijke stelsel van rechtsmiddelen tegen onrechtmatig optreden van de overheid en in dat kader moet vooral gewerkt worden aan het sluitend maken van ons systeem van administratieve rechtspraak.

1.37. Nieuwe technologische ontwikkelingen brengen gevaren mee voor de privacy. Verbetering en uitbreiding van de wetgeving met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het opslaan en gebruiken van persoonsgegevens door de overheid of anderen is daarom noodzakelijk. Uit het burgerlijk recht voortvloeiende rechten (zoals het eigendomsrecht) dient de overheid daadwerkelijk te beschermen.

DISCRIMINATIE

1.38. Zorgwekkend zijn de steeds duidelijker te constateren vormen van anti-semitisme en fascisme. Verantwoorde maatregelen moeten worden getroffen om deze ontwikkeling te stuiten. Vernederende behandeling van de mede-mens zit in onze zondige aard. De overheid heeft de taak daar paal en perk aan te stellen als groepen mensen op grond van hun ethnische of nationale herkomst, hun huidskleur, geslachtelijke geaardheid of godsdienstige en politieke overtuiging worden gediscrimineerd.
Aan de andere kant mag de overheid onder het voorwendsel van discriminatiebestrijding niet de evangelisatie onder vreemdelingen of de christelijke handreiking aan homofielen, verslaafden, sociaal misdeelden en andere hulpbehoevenden belemmeren.

1.39. De vrouw moet gelijke ontplooiingskansen hebben als de man. De RPF wijst evenwel een beleid af dat uit naam van de emancipatie afbreuk doet aan de fundamentele betekenis van huwelijk en gezin voor de samenleving of een diskwalificatie inhoudt van de positie van de vrouw in het gezin. Aktiviteiten die deze diskwalificatie door middel van voorlichting en cursussen bevorderen, dienen niet te worden gesteund.

WERKWILLIGEN

1.40. Op zo kort mogelijke termijn moeten er maatregelen worden genomen waardoor werkwilligen bij stakingen en bezettingsakties overheidsbescherming krijgen. Hun loon moet worden doorbetaald.

VOLKSGEZONDHEID

1.41. De RPF wijst nationalisatie van de gezondheidszorg af.

1.42. De invoering van een algemene sociale dienstplicht voor mannen verdient overweging. Dit mede gelet op de ontstellende onderbezetting in ziekenhuizen en andere gezondheidscentra.

1.43. Er moet een wettelijke regeling komen, dat zij die om des gewetens wil behandelingen als abortus en euthanasie afwijzen, worden ontslagen van de verplichting of noodzaak daaraan een bijdrage te geven via de ziektekostenverzekering.

1.44. Bepaalde – niet-occulte – alternatieve geneesmethoden, mits door bevoegde artsen toegepast, verdienen officiële erkenning.

VERSLAVING

1.45. Onze samenleving wordt in toenemende mate geconfronteerd met het probleem van de verslaving aan verdovende middelen en aan alkohol. De geestelijke nood, doordat de veelal jonge mens van zijn bestemming is afgeraakt, vormt de diepste achtergrond. De hulpverlening door particuliere instanties verdient de voorkeur, maar de nood is zo groot, dat met name in de grote steden ook materiële en financiële steun door de overheid moet worden gegeven. Met name aan de christelijke opvangcentra, omdat door de boodschap van het Evangelie het geestelijke probleem waarmee de verslaafde worstelt, op afdoende wijze kan worden aangepakt.
De overheid zal door middel van voorlichting op scholen en in jeugdcentra verslaving moeten trachten te voorkomen. Daarbij moet er ook intensieve voorlichting aan ouders worden gegeven. Zij zijn in eerste instantie verantwoordelijk voor de opvang en opvoeding van hun kinderen.

1.46. Handel in zowel ,,soft" als ,,hard" drugs dient krachtig te worden bestreden. Het bezit van deze middelen moet verboden blijven en op het verhandelen dienen zware straffen te staan.
De RPF dringt aan op een wettelijke regeling die de mogelijkheid opent tot een gedwongen opname ter behandeling van de verslaafde.
In een dergelijke voorgestelde wetgeving dienen de volgende rechtsbeschermende onderdelen te worden opgenomen:
1. gedwongen opname door rechterlijk bevel na kennisname van een medisch rapport,
2. periodieke rechterlijke toetsing van de rechtmatigheid van de opname,
3. beroepsmogelijkheid van de verslaafde terzake van zijn/haar gedwongen opname.

1.47. De overheid zal meer voorlichting moeten geven in verband met de snel toenemende verspreiding van geslachtsziekten als gevolg van ongebonden sexueel verkeer. Zowel in het belang van de betrokkenen zelf, van de direkte omgeving, alsmede van de volksgezondheid in het algemeen.

SENSITIVITYTRAINING

1.48. Deelname aan bepaalde bewustzijns-trainingen (b.v. yoga, sensitivity-training) in het kader van beroep of opleiding mag niet verplicht worden gesteld.

Extra exemplaren

Deze verkiezingskrant van de RPF is een speciale uitgave van ons maandblad „Nieuw Nederland", dat deze maand in zijn normale vorm niet verschijnt.

Extra exemplaren van deze krant kunnen tegen ƒ 1,50 per stuk (inclusief portikosten) worden besteld bij het tweede secretariaat.

Vijf exemplaren kosten	ƒ 4,—
Tien exemplaren kosten	ƒ 7,50
25 exemplaren kosten	ƒ 15,—
50 exemplaren kosten	ƒ 25,—
100 exemplaren kosten	ƒ 40,—

Bestelling is mogelijk door het storten van het vereiste bedrag op gironr.: 33.01.289 t.a.v. penn.meester. Enkhuizen

Met vermelding gewenst aantal.

OM U TE DIENEN WERELDWIJD

UITGANGSPUNT

De opdracht God te eren geldt wereldwijd. Het buitenlands beleid moet uitgaan van de erkenning dat aan Jezus Christus als Koning der koningen het gezag toekomt over alle regeringen in deze wereld (Matth. 28:18) en van de komst van Jezus Christus en Zijn Vrederijk als de geschiedenis van de mensheid zal zijn voleindigd. De zondemacht is er oorzaak van dat dit rijk niet door de gezamenlijke inspanning der volkeren tot stand kan komen.
Levend in de eindtijd, waarin de noden van de volken zich vermenigvuldigen, er oorlogen en geruchten van oorlogen zijn en rampen zich aaneen rijgen, moet ook in het internationaal overleg en op de internationale platforms worden gewezen op de naderende voetstappen van Koning Jezus. De overheid is geroepen zich in te zetten voor rechtvaardige en vreedzame internationale betrekkingen in de wereld om zich zo dienstbaar te maken aan dat Rijk. Hoe onvolmaakt dat handelen als gevolg van de zonde altijd zal blijven. Tot aan het einde der aarde moet het Woord van God ongehinderd kunnen worden verkondigd. Daartoe moet alle vrijheid worden gegeven.

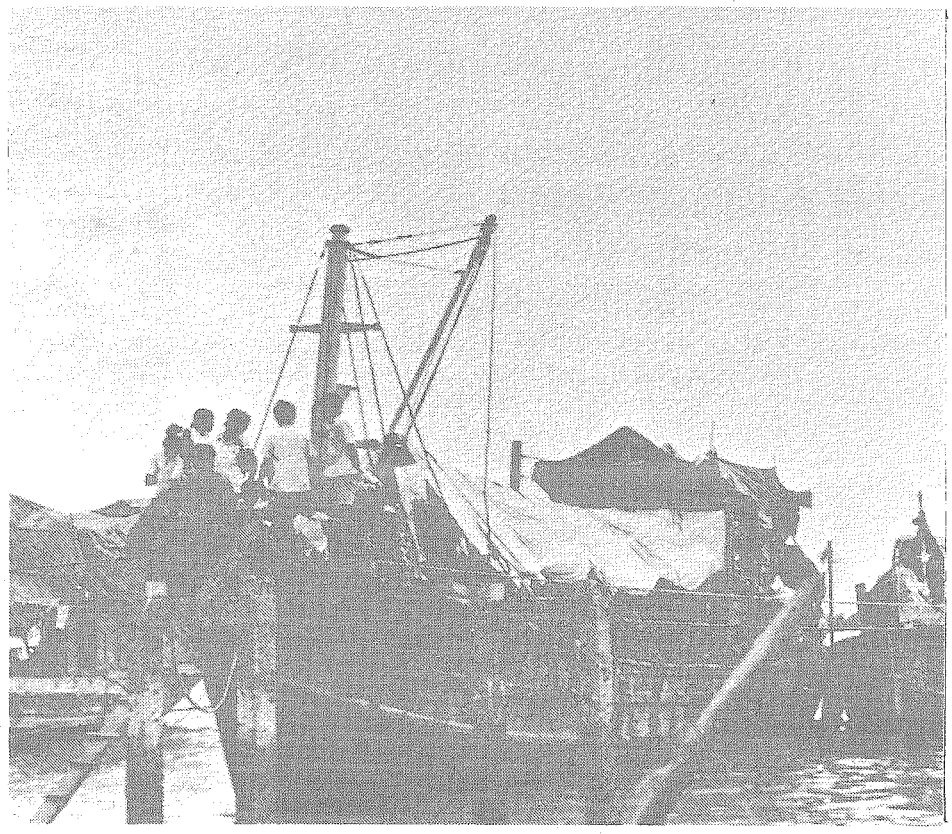

Er vanuitgaande dat regeringen souverein zijn en voor het gevoerde beleid in hun land verantwoording moeten afleggen tegenover de Here God, moeten regeringen van landen waar de mens op grond van godsdienstige en politieke overtuiging of op grond van huidskleur of maatschappelijke afkomst in zijn vrijheid wordt beperkt, kunnen worden aangesproken op hun opdracht van Godswege. Daarbij zal overigens zorgvuldigheid moeten worden betracht, zodat met name Nederland geen „zedemeester der volken" wordt. Ook de manier waarop getracht wordt invloed uit te oefenen, verdient zorg.
Pressiemiddelen als een economische boycot moeten in beginsel worden afgewezen en komen in uitzonderingssituaties pas in aanmerking bij een ernstige bedreiging van de wereldvrede die niet door overleg en gesprek kan worden weggenomen. De humanistische opvattingen over mensenrechten overheersen de discussie over het tot gelding brengen van internationale rechtsbeginselen en op vaak beschamende wijze staan schijnheiligheid, politieke propaganda of eigenbelang eerlijk overleg in de weg. Op die manier komt men b.v. tot een uitspraak dat zionisme gelijk te stellen is met racisme. Met voorbijzien van de balk in eigen oog worden andere landen becritiseerd vanwege het gevoerde beleid inzake de beperking van burgerrechten. Bij voorkeur wordt er dan slechts gesproken over het dwingend voorschrijven van burgerrechten in politiek gemakkelijk te isoleren landen als Israël en Zuid-Afrika. Tegenover een dergelijke ontwikkeling moet Nederland bij de internationale organen zijn stem verheffen en met handhaving van de eigen verantwoordelijkheid van die landen voorstellen doen om deze ontsporingen tegen te gaan. Met nadruk stelt de RPF, dat het ook in de internationale rechtsorde niet in de eerste plaats gaat om de mens, maar om de Here God.

Dat leidt de RPF tot de volgende aktiepunten:

VERENIGDE NATIES

2.1. Het lidmaatschap van de Verenigde Naties moet zeer critisch worden beleefd. Uitgangspunt vormt immers de gedachte dat de mens-van-goede-wille de heilsstaat in het hier en nu zal kunnen bereiken. Nederland dient de V.N. te verlaten indien deze organisatie haar karakter als platform voor interstatelijk overleg en besluitvorming verandert en een instrument wordt in het streven naar een wereldregering.

2.2. Nederland zal een uiterst kritisch gebruik moeten maken van zijn lidmaatschap van de V.N. Internationale rechtsbeginselen zijn afgeleid van nationale rechtsbeginselen. Deze kunnen onderling nogal verschillen. Daarom zal onze regering zich voortdurend bewust moeten zijn van het gevaar van de doorwerking van verwerpelijke staatkundige beginselen in allerlei VN-besluiten en VN-projecten, machtspolitiek en chantagetactijken en daarvan blijk moeten geven in haar stemgedrag.

2.3. Nederland moet, ondanks het gebrekkige functioneren, vasthouden aan het principe dat de Verenigde Naties een instituut moet zijn waarin alle soevereine staten in de wereld zijn vertegenwoordigd. Volkenrechtelijke beginselen inzake het oplossen van geschillen, de bescherming van grondrechten en het zelfbeschikkingsrecht van de volken kunnen er worden besproken en tot gelding worden gebracht. Steun verdient het nuttig werk van diverse VN-organen op het terrein van de wereldgezondheidszorg, wereldvoedselvoorziening, hulp aan vluchtelingen etc.

2.4. Nederland zal zich moeten verzetten tegen de idee van een permanent VN-leger, dat onder volledige controle wordt gebracht van de Veiligheidsraad. Verzoeken aan Nederland tot deelname aan een VN-Vredesmacht zullen van geval tot geval bekeken moeten worden waarbij het aanvaarden van VN-Vredestaken niet mag gaan ten laste van onze NAVO-taken. Daarom dient Nederland alsnog te voorzien in het op peil brengen van de parate NAVO-brigade of anders het UNIFIL-bataljon terug te trekken.

2.5. Nederland zal in de commissie voor de „Rechten van de Mens" met voorstellen moeten komen om ontsporingen van het VN-beleid op onder meer het gebied van het zelfbeschikkingsrecht en van de emancipatie van de vrouw te bestrijden. Gedacht moet worden aan de vergroting en versterking van de rol van het Internationaal Gerechtshof in deze. Zodoende kan de discussie over grondrechten van burgers uit de sfeer van de vertroebelde politieke besluitvorming binnen de VN worden gehaald.

2.6. Nederland moet met voorstellen komen die onnodige verspilling in allerlei opzicht bij het ontwikkelen van VN-projecten in het kader van de mondiale ontwikkelingsstrategie tegengaan. Studies, aanbevelingen en hulp die een bijdrage kunnen leveren tot een grotere inzet en ruimer besef van eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheden van de kant van de ontwikkelingslanden zelf, moeten bevorderd worden.

2.7. Nederland zal er in de V.N. voor moeten pleiten dat het niet betalen van de V.N.-contributie en het misbruik maken van kanalen en privileges van de V.N. voor spionnage-doeleinden moeten leiden tot het opschorten van bepaalde rechten (b.v. het stemrecht).

OOST-WEST

2.8. Het Nederlandse beleid bij de besprekingen tussen Oost en West in het kader van de Conferentie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa moet er op gericht zijn, dat de zaak van de burgerlijke vrijheden niet terwille van de ontspanning naar de achtergrond wordt geschoven.

2.9. Nederland moet in het kader van een gemeenschappelijk Europees Veiligheidsbeleid via de EG en de NAVO streven naar een zo hecht mogelijk samenwerking met de Verenigde Staten. In dat licht bezien moet de vorming van een afzonderlijke en geïntegreerde Europese kernmacht worden afgewezen. De bestaande Britse en Franse kernmacht moet van beperkte omvang blijven om te dienen als wissel op de Amerikaanse garantie tot bijstand aan Europa opdat wij in geval van een nucleair conflict niet volstrekt afhankelijk zullen zijn van de VS.
De Europese samenwerking op het gebied van de produktie en normalisatie van de conventionele bewapening en de logistiek dient sterk te worden verbeterd.

EUROPESE SAMENWERKING

2.10. De RPF staat positief ten opzichte van een voortgaande samenwerking binnen de Europese Gemeenschap op politiek, economisch, militair, sociaal en cultureel gebied. Een Europese **staatkundige** eenwording is onaanvaardbaar.

2.11. Nederland zal zich in de Europese politiek kritisch moeten opstellen ten aanzien van samenwerkingsvormen die de eigen verantwoordelijkheid van de afzonderlijke staten voor het oplossen van allerlei vraagstukken uithollen of afwentelen op de EG. De Benelux-landen kunnen, eventueel de Skandinavische landen daarin betrekkend, op tal van gebieden van interstatelijke samenwerking een zeker tegenwicht vormen ter vermijding van een te dominerende invloed van de grotere lidstaten binnen de Gemeenschap.

2.12. Het realiseren van doelstellingen van het nationale overheidsbeleid op tal van terreinen heeft zonder een gemeenschappelijk Europees beleid weinig kans van slagen. De opvatting dat een Europese aanpak en optiek de uitweg vormen voor de problemen, wijst de RPF af. In werkelijkheid gaat het in de Europese politiek om dezelfde grondvragen wat betreft de visie op overheid en samenleving op basis van levensbeschouwing als in de nationale politiek. Uitbreiding van de bevoegdheden van het Europees Parlement schept de mogelijkheid het beleid van de Europese Ministerraad beter te controleren. Aanpassingen dan wel strukturele ombuigingen van het gemeenschappelijk beleid kunnen worden voorgesteld.

CHRISTEN-TURKEN

2.13. Nederland moet de tenachterstelling van de christelijke minderheid in Turkije aan de orde stellen in de Raad van Europa.

SURINAME

2.14. Nederland is mede verantwoordelijk voor de zorgwekkende politieke en economische situatie waarin de Republiek Suriname zich bevindt. Terecht krijgt de ontwikkelingssamenwerking met Suriname eerste prioriteit, maar dit land zal zeker moeten worden aangesproken op de eigen verantwoordelijkheid. Met name wat betreft de bescherming van de grondrechten van de burgers, de opbouw van een efficient bestuursapparaat, het besteden van overheidsgelden en het scheppen van een goede infrastruktuur.

2.15. Terugkeer van Surinamers naar hun land moet hoge prioriteit krijgen. Suriname heeft voor de economische en culturele ontwikkeling van het land en voor de handhaving van de staatkundige zelfstandig-

UW STEM GAAT NIET VERLOREN.....

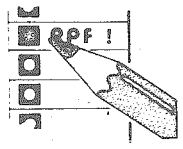

Terecht bent u zuinig op de stem die u mag uitbrengen bij verkiezingen.
Soms zou je wel willen dat je twee of drie hokjes op het stembiljet rood mocht maken. Maar dat mag niet.
Eén stem hebt u en die is dus kostbaar.
Maar is zo'n stem nu verloren als je die stem geeft aan een partij die misschien geen zetel behaalt?
NEE!
Tenminste .....
Wie als christen in gehoorzaamheid aan de Bijbel wil leven, weet dat God ons allerlei talenten heeft gegeven. Die mogen en moeten we gebruiken tot Zijn eer.
Een stem in een democratische samenleving als wij kennen, is ook zo'n talent. U moet er zeer zuinig mee omspringen. Daarom is het in de eerste plaats zaak dat u heel bewust kiest als u naar de stembus gaat. U moet een keus maken die voor het aangezicht van God verantwoord is. Dat is al een getuigenis op zich.
En als u zo kiest, gaat uw stem NOOIT verloren. We mogen er immers op vertrouwen dat God op ZIJN wijze en ZIJN tijd zal zegenen!
Hoe de stembus-uitslag ook is.
Een christen leeft uit geloof en gehoorzaamheid, niet uit aanschouwen. Velen zijn dat vergeten en willen altijd resultaat zien, maar dat is niet nodig.
Zegen van God behoeft niet gelijk te staan met wat wij succes noemen.
Uw stem is wél verloren als u die geeft aan een partij die de Bijbel niet als absolute norm heeft en ook onschriftuurlijke gedachten en opvattingen een even grote plaats geeft in de besluitvorming.

heid een voldoende bevolkingsomvang nodig binnen de eigen landsgrenzen.

ANTILLEN

2.16. De les uit de geschiedenis met Suriname moet zijn dat onafhankelijkheid van de Nederlandse Antillen niet moet worden geforceerd. Temeer daar de meerderheid van de bevolking een snelle onafhankelijkheid afwijst. Maatregelen moeten worden genomen om een rampzalige ontvolking van de Antillen te voorkomen.

MOLUKKERS EN PAPOEA'S

2.17. Nederland heeft een bijzondere ereschuld tegenover de Molukse en Papoeavolken. Terecht wordt naar Nederland opgezien voor wat betreft de erkenning van hun gewettigde verlangens naar zelfbeschikking. Zonder de eigen verantwoordelijkheid van de republiek Indonesië aan te tasten zal Nederland deze verlangens naar autonomie moeten ondersteunen en bespreekbaar stellen binnen de internationale gemeenschap.

ISRAËL

2.18. Israël neemt een unieke plaats in in de rij van volken. Ook al mag men de huidige staat Israël niet vereenzelvigen met het bondsvolk, toch leert de Bijbel dat God „om der Vaderen wil" met Israël speciale bemoeienis blijft houden. Immers uit het geheel van Bijbelse beloften en profetieën wordt duidelijk dat mens en wereld in dit gebied naar hun bestemming worden gevoerd.

Nederland zal Israël als volk en als natie, niet ten onrechte een Godswonder genoemd, alle steun en sympathie moeten geven die mogelijk is. Ook al gaat dat mogelijk ten koste van economische sankties. Nederland zal er zich voor moeten beijveren dat het bestaansrecht van de Staat Israël algemeen wordt erkend. Daarnaast zal Nederland waar mogelijk invloed moeten aanwenden om een oplossing te vinden voor het Palestijnse vraagstuk zonder dat de bestaanszekerheid van de staat Israël wordt aangetast.

De oplossing van het Palestijnse vraagstuk wordt dichterbij gebracht, als de Palestijnen zich zouden kunnen losmaken van de radikale koers van de PLO.

- Onze regering dient zoveel mogelijk zorg te dragen voor een onbelemmerd handelsverkeer tussen Nederland en Israël.
- De Nederlandse ambassade moet terug naar Jeruzalem, de hoofdstad van de Staat Israël.
- Onze regering zal samen met andere gelijkgezinde landen zich teweer hebben te stellen tegen pogingen van Arabische landen het oliewapen te gebruiken in de strijd tegen Israël.
- Bijzonder krachtig moet worden geprotesteerd en zo mogelijk opgetreden tegen de chantage-praktijken van het zogenaamde „boycot-bureau", dat verwerpelijke pressiemiddelen gebruikt, zoals de negatieve goederenverklaring en de niet-Jood-verklaring om de handelsbetrekkingen tussen Europa en het Nabije Oosten ongunstig te beïnvloeden.
- De Palestijnse terreurorganisatie PLO mag niet worden beschouwd als de enige wettige vertegenwoordiger van het Palestijnse volk. Zolang de PLO het bestaansrecht van Israël binnen veilige grenzen niet publiekelijk erkent moet de PLO van het vredesoverleg worden geweerd.
- De Nederlandse regering dient zich te onthouden – ook in de informele sfeer – van contacten met de PLO zolang deze de staat Israël niet wenst te erkennen.
- Nederland zal zijn invloed binnen de Europese Gemeenschap moeten aanwenden om zoveel mogelijk steun te geven aan de Camp-David-accoorden en om de vredesbesprekingen uit te breiden met andere landen. Naast het beleid van de EG zal Nederland zo nodig een eigen beleid moeten voeren dat stoelt op bovengenoemde uitgangspunten.
- De radikaliserende invloed van bepaalde stromingen binnen de Islam verstoort het op zichzelf toch al wankele machtsevenwicht in het gebied rond de Perzische Golf. Nederland zal zich, in het kader van een geharmoniseerd Amerikaans-Europees veiligheidsbeleid en met steun van gematigde Arabische naties, hebben in te zetten voor de onbelemmerde toelevering van olie uit het gebied van de Perzische Golf.

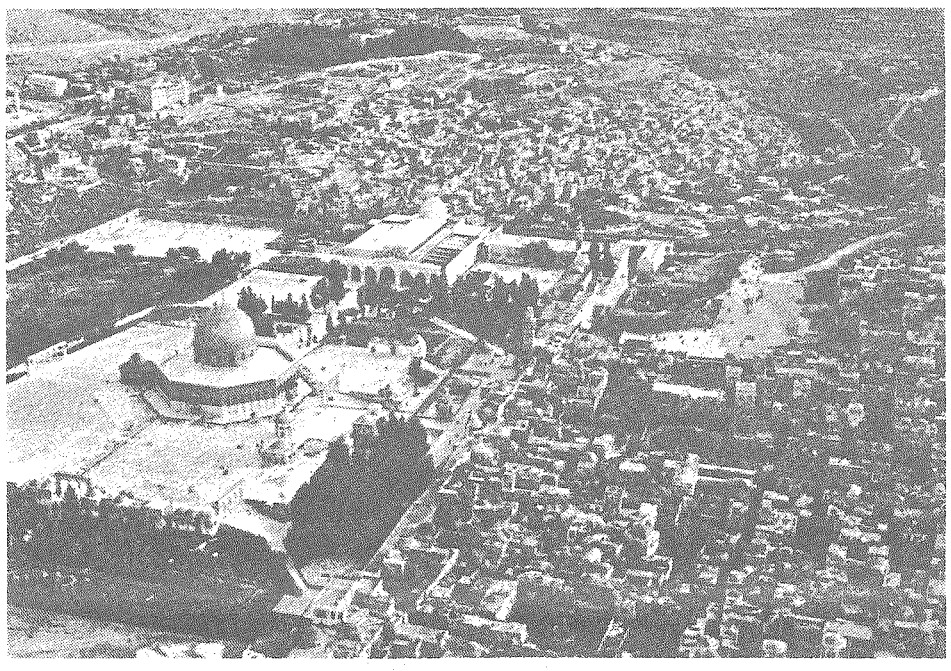

ZUID-AFRIKA

2.19. *Er zijn verscheidene redenen om Zuid-Afrika met name te noemen. Vanwege de strategische ligging aan de Zuidpunt van het Afrikaanse continent en de rijkdom aan delfstoffen is Zuid-Afrika een fel begeerd object. De dreiging van communistische zijde is zeer reëel.*

2.20. De problematiek van de veel-volkige samenleving is niet de enige reden waarom de wereld tegen Zuid-Afrika te hoop loopt. Op grond van historisch-culturele banden met Zuid-Afrika moet het gesprek gaande blijven over het regeringsbeleid betreffende de bewoners van dat land. De RPF pleit voor het herstel van het culturele verdrag tussen Nederland en Zuid-Afrika.

2.21. De ontwikkeling van onafhankelijke staten voor de diverse zwarte volkeren verdient positieve benadering. Nederland zal de reeds tot onafhankelijkheid gekomen landen als Transkei, Bophutha-Tswana en Venda moeten erkennen en investeringen in die landen stimuleren.

2.22. De positie van de zogeheten „stedelijke zwartman" verdient speciale zorg van de Zuidafrikaanse regering. Een systeem van wetgeving en beleid, waarin uitsluitend op huidskleur bepaalde bevolkingsgroepen in hun vrijheid als mens worden beperkt (b.v. huwelijkswetgeving) is in strijd met het christelijk-staatkundig beginsel. Zuid-Afrika doet daarmee inwoners onrecht en stelt zich zodoende onnodig kwetsbaar op binnen de internationale gemeenschap.

2.23. Gewelddadige akties tegen Zuid-Afrika verdienen niettemin geen enkele steun, mede gelet op de marxistische ideologie die de terroristische bewegingen als SWAPO en ANC aanzet tot daden. Financiële steun aan deze organisaties moet onverwijld worden gestaakt.

2.24. Het huidige beleid van steun aan de Frontlijnstaten (Angola, Zambia, Mozambique) zal drastisch moeten worden omgebogen in de richting van een Nederlandse bijdrage aan de ontplooiing van een economische gemeenschap in geheel Zuidelijk Afrika.

2.25. Nederland zal de besprekingen tussen Zuid-Afrika en de V.N. moeten steunen om te komen tot onafhankelijkheid van Zuid-West-Afrika langs vreedzame weg. De terroristische aktiviteiten van SWAPO moeten daarom worden veroordeeld. De SWAPO mag niet als de enige vertegenwoordiger van de bevolking van Zuid-West-Afrika worden gezien.

ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

2.26. De moderne media hebben de wereld verkleind. Meer dan ooit kunnen we in onze dagen op de hoogte zijn van de grote geestelijke en materiële nood in vele landen van de wereld. Het is een bijbelse opdracht onze naaste te helpen. Bovendien geldt de wereldwijde opdracht van de Here God de aarde te ontwikkelen en te onderhouden. Wie daartoe, om welke reden dan ook, niet in staat is, verdient steun. Gelet op het vele dat moet worden gedaan, moet ontwikkelingssamenwerking een hogere prioriteit krijgen dan ze nu heeft.

2.27. De RPF wil een ontwikkelingsbeleid, waarin de overheid aan de ene kant rekening houdt met de eigen verantwoordelijkheid van de ontwikkelingslanden voor het oplossen van hun eigen problemen. Aan de andere kant dient de overheid te trachten iets te doen aan zaken, waaraan deze landen weinig kunnen veranderen, zoals de ongelijke verdeling van arbeid, de slechte concurrentiepositie, de lage prijzen van geleverde grondstoffen, het gebrek aan kapitaal enzovoorts.
Het instellen van een internationale ordening van het economisch leven waarbij gepoogd wordt alle arbeid, energie, productie, consumptie en welvaart gelijkelijk in de wereld te verdelen zonder rekening te houden met marktverhoudingen en dergelijke lost volgens de RPF het probleem van arme en rijke landen niet op. Wel moet Nederland via internationaal overleg proberen op verantwoorde wijze veranderingen doorgevoerd te krijgen, die de ontwikkelingslanden meer in staat stellen om concurrerend mee te doen in de wereldhandel.

2.28. Alle materiële nood is ten diepste geestelijke nood, die niet los gezien kan worden van de culturele en religieuze situatie in de ontwikkelingslanden. Hulpverlening dient waar mogelijk gepaard te gaan met de verkondiging van het Evangelie van Jezus Christus. Steun aan kleinschalige projecten verdient voorkeur en daarbij kan – zonder voorwaarden vooraf te stellen – gebruik worden gemaakt van de kanalen en contacten van zending en missie.

2.29. Onze regering kan op de volgende manier een bijdrage leveren aan het bevorderen van een verantwoord ontwikkelingsbeleid:

a. door het vaststellen van een vast percentage van het nationaal inkomen dat voor ontwikkelingshulp wordt bestemd,
b. door het treffen van fiscale regelingen, opdat burgers worden gestimuleerd tot het geven van (financiële) hulp aan medemensen in nood,
c. door het geven van prioriteit aan de hulpverlening t.a.v. landen als Suriname, Indonesië en de Antillen op grond van de banden die wij met deze landen hebben,
d. door het geven van hulp aan landen die een zeer laag inkomen per hoofd van de beroepsbevolking hebben (z.g.n. „concentratielanden"),
e. door te streven naar een goede samenwerking met particuliere instanties en ondernemingen die goed werk leveren in het kader van de ontwikkelingssamenwerking,
f. door terughoudendheid te betrachten in het geven van hulp aan landen die klaarblijkelijk de grondrechten van de burgers (waaronder de vrijheid van godsdienst) regelmatig schenden, of die uit zijn op machtsuitbreiding,
g. door steun aan terroristische aktiviteiten als aan de SWAPO en ANC sterk af te wijzen,
h. door drastisch het mes te zetten in het verlenen van subsidies aan instellingen en personen die in Nederland bezig zijn op het terrein van bewustwording en voorlichting op het gebied van ontwikkelingssamenwerking, gelet op de vele ontsporingen.

2.30. Ontwikkelingslanden kunnen zelf een goede bijdrage leveren voor het oplossen van hun problemen door:

a. ervoor te zorgen dat kapitaalhulp niet behoeft te worden verleend om de tekorten op de begroting te dekken,
b. zorg te dragen dat de hulp ten goede komt aan de gehele bevolking. Daartoe moeten de nodige garanties worden gegeven die controleerbaar zijn,
c. te zorgen voor een goed werkend bestuursapparaat en goede verbindingen in het land omdat veel projekten en hulp-programma's anders al bij voorbaat gedoemd zijn te mislukken,
d. te komen tot een verantwoorde bepaling van de behoefte aan hulp (geen prestige-projekten),
e. tijdig te zorgen voor het overnemen van de verantwoordelijkheid (personeel, financiering) voor hulp-projekten die zijn opgezet.

2.31. Volgens de RPF dient het geven van zogenaamde „Projekt-hulp" aan de volgende voorwaarden te voldoen:

a. In het veldwerk moet alle ruimte zijn voor de hulpverlening aan de individuele mens.
b. Hulp-projekten moeten opgezet zijn voor ten minste drie jaar en passen in de sociaal-economische structuur van de plaats of streek waar het projekt zal worden uitgevoerd.
c. De overheid van ontwikkelingslanden moet ingeval van grotere projekten (b.v. fabrieken) zorgen voor ondersteunende voorwaarden zoals scholen, medische- en landbouwkundige voorzieningen en voorlichting en minimale verbindingen in die streek. Dan ontstaat een situatie waarin later ook op verantwoorde wijze kleinere projekten kunnen worden uitgevoerd.

2.32. Remigratie en herintegratie van hier geschoolde werkkrachten naar, respectievelijk in het ontwikkelingsland van herkomst moeten worden bevorderd.

2.33. Een deel van de beschikbare gelden voor ontwikkelingshulp moet worden besteed voor de vestiging van vluchtelingen uit Zuid-Oost-Azië in daarvoor in aanmerking komende landen.

Extra exemplaren

Deze verkiezingskrant van de RPF is een speciale uitgave van ons maandblad „Nieuw Nederland", dat deze maand in zijn normale vorm niet verschijnt.

Extra exemplaren van deze krant kunnen tegen ƒ 1,50 per stuk (inclusief portikosten) worden besteld bij het tweede secretariaat.

Vijf exemplaren kosten	ƒ 4,—
Tien exemplaren kosten	ƒ 7,50
25 exemplaren kosten	ƒ 15,—
50 exemplaren kosten	ƒ 25,—
100 exemplaren kosten	ƒ 40,—

Bestelling is mogelijk door het storten van het vereiste bedrag op gironr.: 33.01.289 t.a.v. penn.meester, Enkhuizen

Met vermelding gewenst aantal.

OM U TE DIENEN IN VRIJHEID

UITGANGSPUNT

Vrijheid is een kostbaar goed. Zeker de vrijheid om de Here God te dienen en het evangelie van Jezus Christus vrij te mogen verkondigen. Ondanks het voortschrijdende morele verval in de Westerse wereld is de vrijheid, die we in ons land kennen het verdedigen waard. Daartoe draagt de overheid „het zwaard" niet tevergeefs, zo leert de Bijbel.
Sinds de zondeval staat de ene mens de andere naar het leven en zullen er oorlogen zijn tot de jongste dag. Met alle goede bedoelingen is de mens niet in staat de oorlog uit te bannen. De zonde is er oorzaak van, dat er geen ware vrede tussen volken kan bestaan.
Ook in onze dagen is er sprake van een ernstige bedreiging van de vrede. Dat is geen zaak van „aangepraat" wantrouwen, maar van een reële taxatie van de politiek die vanuit de Sovjet Unie wordt bepaald door de Marxistische leerstellingen van internationale klassestrijd en wereldrevolutie. Die dreiging is de oorzaak van de spanning tussen Oost en West. Gelet op de jongste ontwikkelingen (Afghanistan) moet worden verwacht, dat de jaren tachtig zich zullen kenmerken door ernstige internationale spanningen. Zowel de schaarste aan energie, als de ernstige economische teruggang in de hele Westerse wereld en de toenemende sociale onrust kunnen daartoe in sterke mate bijdragen.
In die situatie heeft de Nederlandse overheid de roeping alles te doen om de burgers zo goed mogelijk te kunnen beschermen tegen eventuele agressie. Met het oog daarop moet er beschikt worden over een modern uitgeruste, goed geoefende en gemotiveerde krijgsmacht. Daarbij dient het beleid van de overheid er voor alles op gericht te zijn oorlog te voorkomen. Mede door het vertoon van geloofwaardige kracht. Pacifisme is op Bijbelse gronden niet te verdedigen.
Beveiliging en bescherming kunnen alleen op effectieve wijze worden bereikt in bondgenootschappelijk NAVO-verband. Het lidmaatschap van de NAVO kan dan ook niet ter discussie worden gesteld.

In onze dagen is evenwel de wapenwedloop beklemmend en vormt het probleem van de op steeds wijder schaal verspreide kernwapens een benauwend vraagstuk waarmee iedere burger te maken heeft. Het gerechtvaardigde doel de vrijheid te verdedigen, heiligt niet elk beschikbaar middel. Gebruik en bezit van massavernietigingswapens gericht op steden en industriegebieden wijst de RPF af, omdat met het inzetten van deze wapens de door God gestelde normen voor de oorlogvoering worden overschreden.
Aan de andere kant moeten we onderscheid maken in de soorten kernwapens, die in steeds grotere verscheidenheid beschikbaar komen. Met name de wapens die steeds gebruikt kunnen worden voor het uitschakelen of beschadigen van militaire doelen. Gelet op de grote kracht van de Sovjet Unie om met kernwapens de Westerse (kern)wapensystemen te vernietigen, kan Nederland en daarmee ook de NAVO op dit moment onmogelijk afstand doen van dit soort wapens. Eenzijdige afschaffing van de kernwapens is niet alleen naïef en irreëel, maar ook immoreel tegenover de andere NAVO-bondgenoten en bovendien gevaarlijk omdat daarmee onze vrijheid rechtstreeks in de waagschaal wordt gesteld. De wijze waarop de Sovjet Unie zich op alle fronten bewapent, spreekt in deze boekdelen.
Niettemin moet er alles aan worden gedaan om de NAVO-verdediging – zonder het machtsevenwicht te verstoren – minder afhankelijk te maken van het kernwapen. Onder andere met versterking van de conventionele strijdmachten. In de besprekingen inzake wapenvermindering moet de ontspanningspolitiek worden ingepast in een alomvattend veiligheidsbeleid. Geestelijke en economische wapens zijn daarbij van even grote waarde. Wat het laatste betreft moet het Westen zijn voorsprong op het gebied van economie en technologie niet verkeerd gebruiken om het steeds falende communistische centraal geleide produktiesysteem overeind te houden. Zodoende kan de Sovjet Unie het hoge bewapeningstempo volhouden. Het beleid moet erop zijn gericht dat het oostblok zijn prioriteit moet verleggen van wapenproduktie naar voortbrenging van consumptiegoederen. De Sovjet Unie moet waar mogelijk onder druk worden gezet om serieus te praten over wederzijdse wapenvermindering.

Dit alles brengt de RPF tot de volgende aktiepunten:

KRIJGSMACHT

3.1. Ter verdediging van onze vrijheid moet de overheid een krijgsmacht in stand houden die zowel te land, ter zee als in de lucht goed geoefend en modern uitgerust in staat moet worden geacht zich naar behoren van haar opdracht te kwijten.

NAVO

3.2. De verdediging van ons land kan alleen op effectieve wijze gebeuren in samenwerking met andere landen van West-Europa en Amerika.
Het lidmaatschap van de NAVO als defensief bondgenootschap is dan ook vanzelfsprekend. Nederland zal loyale steun aan de NAVO moeten geven, opdat het stabiliserende effect en de oorlogsvoorkomende werking die van dit bondgenootschap uitgaat, in stand kan worden gehouden.

KERNWAPENS

3.3. De steeds verder gaande ontwikkeling van het kernwapen stelt de Sovjet Unie in staat grote nadruk te leggen op een verrassingsoorlog. Eenzijdige afschaffing van alle kernwapens wijst de RPF dan ook af. Wel moet Nederland binnen de NAVO invloed uitoefenen om de bondgenoten te doen inzien dat het bezit en gebruik van het kernwapen als massavernietigingsmiddel gericht tegen bevolkingscentra volstrekt moet worden afgewezen.

3.4. In overleg met de NAVO-partners zal alles gedaan moeten worden om de rol van het kernwapen terug te dringen, zonder dat daardoor het machtsevenwicht wordt verstoord. Opvoering van de conventionele bewapening verdient hoge prioriteit, ook al zal dit verhoging van de defensielasten met zich meebrengen.

3.5. Nederland moet pogingen om een verdergaande verspreiding van kernwapens in de wereld te voorkomen krachtig steunen.

3.6. Zolang er geen overeenkomst is gesloten met de Sowjet Unie over beperking van de middellange en korte afstand-kernwapens (met name de tegen West-Europa gerichte SS-20 en Backfire bommenwerper), aanvaardt de RPF de noodzaak van vervanging van hier opgestelde verouderde kernwapens door de nieuwe kruisraketten en is van mening dat ook Nederland een evenredig deel van de totaal te plaatsen raketten op zijn grondgebied moet toelaten.

3.7. Nederland moet de met de NAVO-partners gemaakte afspraak om de Westerse verdediging op peil te houden door de defensie-uitgaven jaarlijks reëel met 3% te verhogen in de komende jaren nakomen.

3.8. Nederland zal uitvoering moeten geven aan de – in NAVO-overleg opgestelde – eisen van het defensiebeleid op de langere termijn (LTDP), zoals:
a) het legeren van een tweede brigade in West-Duitsland.
b) het nemen van maatregelen ter verkorting van de reaktiesnelheid van het Iste Legerkorps (o.a. aanschaf platte spoorwegwagons, opslaan van oorlogsvoorraden en materieel in West-Duitsland.
c) het in versneld tempo op peil brengen van de minimum-voorraden oorlogsmunitie voor zowel de Koninklijke Marine als de Koninklijke Landmacht.

3.9. Bij het streven naar ontspanning tussen Oost en West dient te worden uitgegaan van een geïntegreerd veiligheidsbeleid, waarbij gebruik wordt gemaakt van de (nog bestaande) Westerse voorsprong op economisch en technologisch gebied, om de Sowjet-Unie tot concessies te brengen t.a.v. de mensenrechten en haar te dwingen de prioriteiten te verleggen van de produktie van wapens naar consumptiegoederen, waardoor wapenbeheersing ook voor haar noodzakelijk wordt.

3.10. Nederland zal t.a.v. de inbreng van eurostrategische kernwapens in de zogenaamde SALT-III besprekingen de grootste voorzichtigheid binnen de alliantie moeten bepleiten nu het SALT-II akkoord op losse schroeven is komen te staan en de besluitvorming over het stationeren van moderne raketten voor de middellange afstand in Europa nog niet is afgesloten.

3.11. Nederland moet het gaande houden van de besprekingen in het kader van de wederzijdse troepenverminderingen in Europa (MBFR) bevorderen om tot concrete en evenwichtige (!) resultaten te komen.

EIGEN LAND

3.12. Vanwege de strategische ligging zal speciale aandacht moeten worden gegeven aan de luchtverdediging van de Nederlandse zeehavens en vliegvelden. Deze zijn zeer kwetsbaar geworden door de sterk toegenomen slagkracht van de luchtmachten van de Warchau-pact-landen.

3.13. De oefengelegenheid voor de gemechaniseerde eenheden van de Koninklijke Landmacht moet in Nederland worden verruimd ook al liggen de mogelijkheden in ons overbevolkte land met zijn beperkte natuurschoon niet voor het opscheppen.

3.14. Om de burgers een maximale bescherming te bieden bij een vijandelijke verrassingsaanval met beperkt gebruik van zowel kern- als chemische wapens moeten er de nodige voorzieningen komen.
Te denken valt aan schuilkelders tegen radioaktieve fallout. Voorts kan worden gedacht aan brandenbestrijding, evacuatie- en verpleging van gewonden etc. Het in 1979 opgestelde plan moet niet zoals de regering wil in twintig, maar in vijf jaar worden gerealiseerd.

ANTILLEN

3.15. Krachtens het statuut van het Koninkrijk blijft Nederland ook verantwoordelijk voor de externe verdediging van de Nederlandse Antillen.

DIENSTPLICHT

3.16. De militaire dienstplicht in de huidige vorm werkt onrechtvaardig, omdat goedgekeurde dienstplichtigen worden vrijgesteld.
De RPF wil de invoering van een algemene sociale dienstplicht voor jonge mannen. Een deel van de dienstplichtigen zal bij de krijgsmacht worden ingedeeld, anderen bij de civiele verdediging, in de overheidsdienstensector of in het kader van ontwikkelingssamenwerking. Bij het vaststellen van zowel de duur van de diensttijd als de bezoldiging zal worden gestreefd naar een rechtvaardige lastenverdeling over de diverse categorieën dienstplichtigen.

AARD KRIJGSMACHT

3.17. Als verdedigster van de democratie heeft de krijgsmacht een eigen struktuur die niet democratisch kan zijn. Een strakke bevelsstruktuur is nodig om in wisselende situaties onder oorlogsomstandigheden doelmatig en snel te kunnen reageren. Om echter te voorkomen dat de krijgsmacht geïsoleerd raakt van de maatschappij moet er wel de bereidheid zijn zich aan te passen bij veranderingen die zich in de maatschappij voltrekken. Maar de eigen struktuur van de krijgsmacht mag er niet door worden aangetast.
Eigen militair straf- en tuchtrecht kunnen niet worden gemist. Om voldoende gemotiveerd te zijn en blijven, zal de militair naast de lichamelijke training en vaktechnische opleiding ook een goede voorlichting moeten krijgen over het doel van de krijgsmacht en de taak die hij daarin vervult.

GEWETENSBEZWAREN

3.18. Beroepsmilitairen die gewetens- of andere bezwaren mochten hebben tegen bepaalde in de krijgsmacht in gebruik zijnde wapens en daar publiekelijk uiting aan geven, kunnen niet worden gehandhaafd en dienen de dienst te verlaten.
Dienstplichtigen die gewetensbezwaren hebben, kunnen zich beroepen op de Wet Gewetensbezwaren en om vervangende dienstplicht vragen.

GEESTELIJKE VERZORGING

3.19. Het instituut „Geestelijke Verzorging" is terecht ingesteld. Van geestelijke verzorgers mag worden verwacht dat zij zich kunnen verenigen met de doelstelling van de krijgsmacht. Wanneer zij hun positie gaan misbruiken om eenzijdige (atoom)ontwapening te prediken, wordt de krijgsmacht als „een koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is". De RPF acht het gewenst dat van toekomstige geestelijke verzorgers een loyaliteitsverklaring wordt gevraagd, voordat zij hun funktie bij de krijgsmacht aanvaarden.

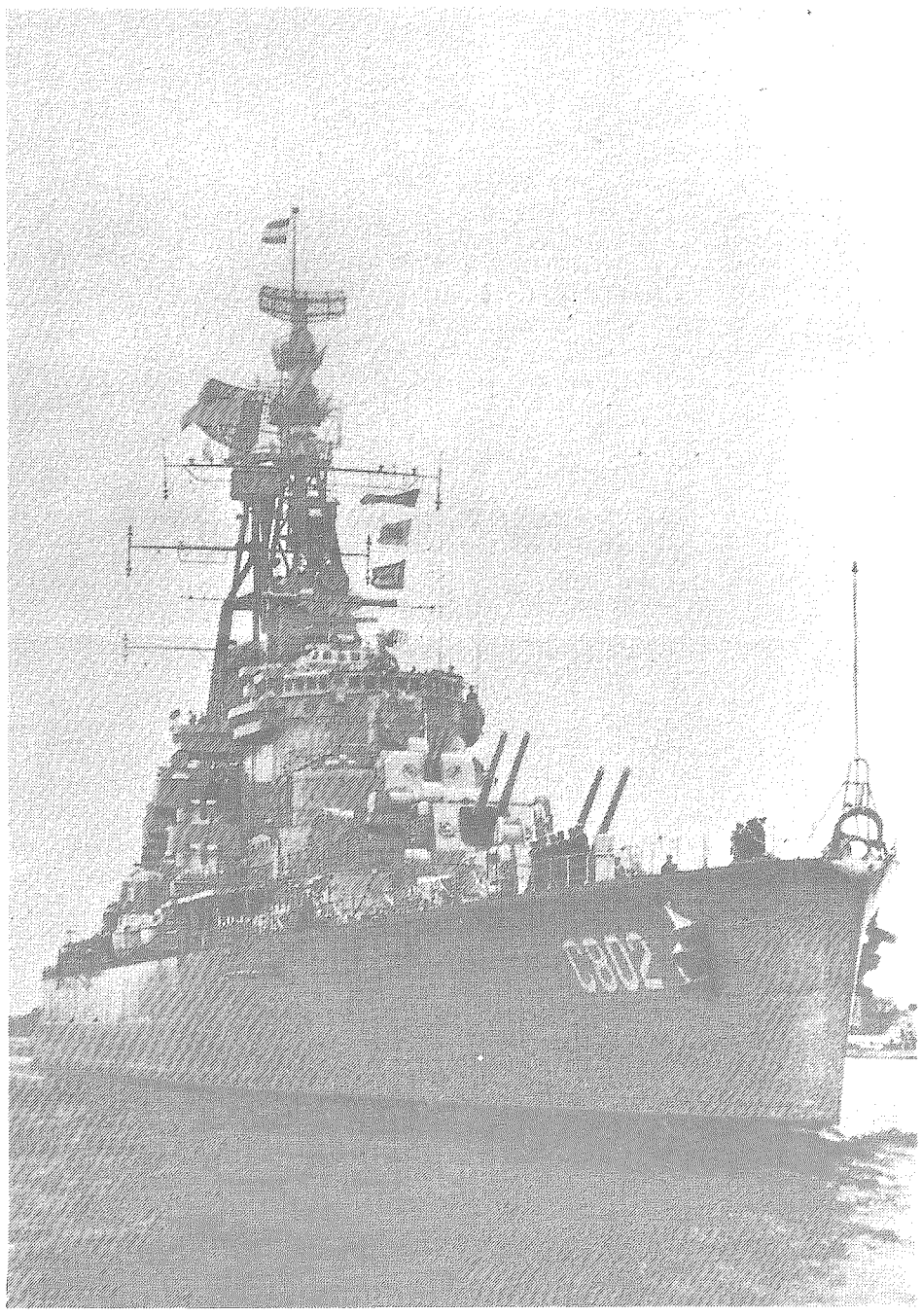

OM U TE DIENEN MET GELD EN GOED

UITGANGSPUNT

De mens heeft van Zijn Schepper als cultuuropdracht de aarde te ontwikkelen en te onderhouden. Te heersen als onderkoning en te werken als rentmeester. Die opdracht geldt ook voor het beheer van geld en goed in de meest brede zin van het woord. Ongeacht meer of minder welstand.
Zowel burger als overheid dienen zich te realiseren dat alles wat ons ter beschikking staat in wezen slechts „leengoed" is, waarmee moet worden gewerkt tot eer van de Here God. „Om U te dienen!"
Daar waar de mens het zicht op die opdracht verliest, voeren egoïsme en materialisme de boventoon. Dat kan leiden tot een hebzucht die benauwend is.

Arbeid is een roeping en plicht voor de mens om in zijn levensonderhoud te voorzien. Wie door ziekte, handicap, ouderdom of anderszins niet in staat is te werken, heeft recht op hulp en bijstand. Naar de normen van recht en gerechtigheid heeft de overheid de taak waar nodig corrigerend en regulerend op te treden.
Maar de overheid mag niet allerlei verantwoordelijkheden uit handen nemen van de burger. Dat is op grote schaal gebeurd in Nederland. We zijn daarmee ver opgeschoven in de richting van een verzorgingsstaat: de overheid regelt alles.
Meer dan 66% van het nationaal inkomen wordt uitgegeven aan collectieve lasten. Dat is veel te veel. Er is sprake van een strukturele ontsporing met meer en meer uitschakeling van de eigen verantwoordelijkheid van de burger als individu en van de samenlevingsverbanden, waarin hij leeft en werkt.
Dat in onze dagen de economie stagneert, steeds meer mensen werkloos worden en de inflatie doorwoekert, is toe te schrijven aan een drietal strukturele ontsporingen in het economisch leven:

- het falen van het systeem van de overleg-economie. Werkgevers, werknemers en overheid overleggen wel, maar niemand is in staat de ander aan zijn afspraak te houden.
  De resultaten van het overleg blijken bovendien af te hangen van de verwachtingen van de betrokken partijen, dat men er in zal slagen de kosten van de afspraak op anderen te kunnen afwentelen.
  Mede daardoor is er een beloningsstruktuur ontstaan die niet in vergelijking staat tot de geleverde prestatie: We geven al jaren meer uit dan we verdienen.
- de rol van de overheid die teveel wordt gezien als de grote herverdeler van geld en goed, terwijl de overheid slechts een beperkte taak in deze heeft.
- het handhaven van de volledige werkgelegenheid tot elke prijs, hoewel dit primair geen overheidstaak is.

Dat alles vraagt niet om wat correcties of ombuigingen, maar om een andere struktuur, zij het dat die slechts via de weg van de geleidelijkheid kan worden bereikt. Van de burger vraagt dit naast opofferingen en een meer sobere levensstijl ook meer zicht op de eigen verantwoordelijkheden die hij van Godswege in de samenleving heeft.
Werkend als rentmeester en dienstbaar in liefde tot de naaste. Gelet op de zondige aard van de mens en de gebroken wereld waarin we leven zal de overheid om alles ordelijk en in goede banen te laten verlopen zowel corrigerend, stimulerend als aanvullend bezig moeten zijn. Maar dat is een geheel ander overheidsbeleid dan nu wordt uitgevoerd.

Vanuit dit uitgangspunt komt de RPF tot de volgende voorstellen:

LEVENSSTIJL

4.1. De mens is geroepen op verantwoorde wijze met geld en goed om te gaan. Er is en er wordt nog te veel geleefd uit de gedachte dat „het niet op kan". Versobering van levensstijl en een veranderd consumptiegedrag kunnen niet dwingend worden voorgeschreven, maar dienen terwille van de opdracht die we hebben wel op alle mogelijke manieren te worden gepropageerd en gestimuleerd. De overheid moet in haar eigen beleid het goede voorbeeld geven.

ANDERE STRUKTUUR

4.2. Er moet een strukturele ombuiging komen in de richting van een markteconomie, waarbij prijzen en lonen meer worden bepaald door vraag en aanbod in het ruilverkeer. Prijzen en lonen kunnen niet voor alle sectoren in het economische verkeer van hogerhand worden vastgesteld. Dit moet per onderneming gebeuren. De overheid heeft in een stelsel van ondernemingsgewijze produktie een aanvullende, corrigerende en desgewenst stimulerende taak.

4.3. De gedachte om te komen tot een kaderwet voor een bedrijfstakgewijze overlegstruktuur moet worden afgewezen.

4.4. Het aandeel van de overheidsuitgaven in het Nationaal Inkomen moet aanzienlijk worden teruggebracht. De collectieve lasten vergen nu 66,1% van het Nationaal Inkomen. Dat is ongeveer twintig procent te hoog.

4.5. De beloning van het overheidspersoneel moet worden losgemaakt van die in het bedrijfsleven. Er dient een eigen salaris- en arbeidsvoorwaardenbeleid voor ambtenaren te komen.

4.6. Een verdere nivellering van lonen en inkomsten moet worden tegengegaan. De uitgangspunten van het beleid worden teveel bepaald door het gelijkheidsideaal. Nivellering neemt de prikkel tot inspanning en het dragen van verantwoordelijkheid weg. In het huidige beleid zijn de grenzen van de rechtvaardigheid overschreden. Prestatie, ijver en dragen van verantwoordelijkheid moeten de algemene criteria voor de loonbepaling zijn.

INFLATIE

4.7. Inflatie is een groot kwaad in de samenleving. Een juiste afweging van baten en lasten in de economie wordt daardoor onmogelijk. Met het oog op inflatiebestrijding moet de overheid alles doen om de rijksbegroting sluitend te maken of in elk geval het financieringstekort te beperken tot enkele procenten. Bij voorkeur zonder belastingverzwaring. Voorts moet zoveel mogelijk worden afgezien van monetaire financiering (geldschepping). Gelet op de economische teruggang moeten de automatische prijscompensatie en de vakantietoeslag kritisch worden bekeken.

BELASTINGEN

4.8. Het belastingstelsel vraagt om herziening. Daarbij kan onder andere het plan-Hofstra als uitgangspunt gelden. De progressie in de belastingen moet worden verminderd en een verschuiving van de directe naar de indirecte belastingen is wenselijk. Belastingontduiking, het onrechtmatig gebruik maken van gemeenschapsgelden en het instand houden van het zwart-geld-circuit zijn verwerpelijk. De overheid moet deze zaken tegengaan en waar nodig zwaar straffen.

WERKGELEGENHEID

4.9. De toenemende werkloosheid is mede gevolg van de falende overlegeconomie en de verkeerde beloningsstruktuur die het rendement van het bedrijfsleven heeft aangetast. De bedrijven moeten meer ruimte krijgen voor investeringen en de sociale lasten moeten worden beperkt. Naast het kritisch bezien van het systeem van de minimum-jeugdlonen en het bevorderen van deeltijdbanen voor werklozen zal aandacht moeten worden gegeven aan het aanvullende werkenbeleid.

4.10. Bij het tewerkstellen zal prioriteit moeten worden gegeven aan kostwinners. In het kader van de sociale verzekering zal moeten worden nagedacht over het invoeren van een gezinsinkomen.

4.11. De overheid dient het geven van subsidies aan in nood verkerende bedrijven sterk te beperken. Het middel is erger dan de kwaal en lijdt tot concurrentievervalsing. Wel moet de overheid met het bedrijfsleven zoeken naar wegen kleinschalige bedrijven in stand te houden en dit aantal uit te breiden. Het verstrekken van startsubsidies en investeringsfaciliteiten dient te worden overwogen.

EXPORT

4.12. Export is voor Nederland van levensbelang. Onze exportpositie wordt niet alleen bepaald door de kwaliteit van de produkten, maar ook door de prijs. Het Nederlandse bedrijfsleven zal in ons aller belang meer armslag moeten krijgen. Zonodig met exportpremies en/of investeringsfaciliteiten. Voor buitenlandse bedrijven moet het aantrekkelijker worden zich in Nederland te vestigen. Een betere infra-struktuur is daartoe noodzakelijk.

SOCIALE UITKERINGEN

4.13. *Wie buiten zijn of haar schuld werkloos wordt of arbeidsongeschikt raakt, mag met recht rekenen op een sociale uitkering. Misbruik en oneigenlijk gebruik van sociale voorzieningen moet krachtig worden bestreden en zo mogelijk gestraft. Door middel van verruiming van het begrip „passende arbeid" en door een herscholing moet echter meer worden gedaan om het aantal mensen dat niet aktief is in het arbeidsproces te beperken. Dat vraagt ook inzet en opofferingen van de betrokken burger.*

4.14. Er moet worden gestreefd naar een geleidelijke ombuiging van het stelsel van volksverzekeringen naar een regeling die meer kans biedt aan de vervulling van de opdracht tot persoonlijke verantwoordelijkheid en de ontplooiing van de samenlevingsverbanden. De samenleving dient zo ingericht te zijn, dat het voor ieder individueel mogelijk is „om te zien naar wezen en weduwen in hun druk" (Jac. 1:27). Tevens dient in de samenleving ruimte te zijn voor het „draagt elkaars lasten" (Gal. 6:2), evenwel zo, dat het draagvlak van de premiebetalers eerder vergroot dan verkleind dient te worden.

4.15. Het ziekteverzuim in de ondernemingen kan worden bestreden door een verbetering van het arbeidsklimaat, een scherpere controle op ziekteklachten en de invoering van een eigen risico. Te denken valt aan het niet uitkeren van loon en salaris over de eerste twee dagen van het ziekteverlof en het herzien van zwangerschapsverlof voor de gehuwde werkende vrouw.

4.16. Financiële bijstand aan gescheiden niet-kostwinners en minderjarigen dient kritischer te worden bezien.

4.17. De mate, waarin een onderneming bijdraagt tot goede arbeidsomstandigheden moet tot gelding worden gebracht in het vaststellen van de hoogte van de premies ingevolge de arbeidsongeschiktheidswet.

4.18. De sociale wetgeving moet worden vereenvoudigd. Concentratie van enkele meeromvattende regelingen (b.v. ABW, WAO etc.) is zodoende mogelijk. Dit kan de overzichtelijkheid bevorderen, kosten besparen, inkrimping van administratief personeel tot gevolg hebben en de controle vereenvoudigen.

ONDERNEMINGSRADEN

4.19. Bij het regelen van de medezeggenschapsverhoudingen binnen de ondernemingen moet rekening worden gehouden met het eigensoortige karakter van het gezag in de onderneming. Medebeslissingsrecht van de werknemers inzake sociale zaken is noodzaak. Op economisch gebied moet de ondernemingsraad het recht van advies hebben. Medebeslissingsrecht in deze is ongewenst, omdat op dit terrein snel en vertrouwelijk moet kunnen worden gehandeld. Wel dienen werkgevers hun grote verantwoordelijkheid tegenover de persoonlijke belangen van de werknemers te beseffen. Vaak zijn er op dat terrein tekortkomingen te signaleren.

4.20. In de huidige omstandigheden van economische recessie e.d. lijkt het niet wenselijk om te komen tot arbeidstijdverkorting zonder evenredige aanpassing van de lonen.

MIDDEN- EN KLEINBEDRIJF

4.21. *Gelet op de grote waarde van het midden- en kleinbedrijf zal de overheid gelijke economische voorwaarden moeten scheppen voor zowel het midden- en kleinbedrijf als voor het grootbedrijf. Samenwerking van ondernemingen uit het midden- en kleinbedrijf moet worden bevorderd.*

4.22. De overheid dient prijsdiscriminatie en het verkopen van goederen als lokartikel beneden de integrale kostprijs tegen te gaan.

4.23. De overheid moet het onderzoek naar nieuwe financieringsvormen voor het midden- en kleinbedrijf stimuleren. Vooral zal gezocht moeten worden naar financieringsvormen, waarbij rente en aflossing afhankelijk zijn van het bedrijfsresultaat.

4.24. Er moet voor de detailhandel een samenhangend geheel van dag- en avondonderwijs komen, dat gericht is op het verbeteren van het vakmanschap in de ambachtelijke en dienstverlenende sektoren. Regionale onderwijscentra moeten zoveel mogelijk rond de bestaande middelbare detailhandelscholen worden gesticht.

4.25. Om de voorlichting te verbeteren dienen de vele advies- en voorlichtingsinstellingen ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf te worden gebundeld. De uitbouw van regionale dienstencentra moet worden bevorderd.

LAND- EN TUINBOUW

4.26. Land- en tuinbouw, alsmede de daarmee nauw verbonden ondernemingen, dragen niet alleen zorg voor de voedselvoorziening van eigen land, maar hebben zich ook ontwikkeld tot een zeer belangrijk exporteur, van Nederlandse producten. Deze krachtige positie, waarmee zij in feite vergeleken kan worden met een speerpunt-industrie, is opgebouwd door voortdurend intensief onderzoek, de ontwikkeling van nieuwe producten en de handhaving van zo hoog mogelijke kwaliteitsnormen. Ondanks hevige buitenlandse concurrentie is de agrarische sector een wezenlijk steunpunt in onze volkshuishouding en levert een belangrijke bijdrage zowel aan de werk-

gelegenheid als de betalingsbalans van ons land. Wil ook deze tak van bedrijvigheid in de huidige economische situatie niet ten onder gaan, dan is het de hoogste tijd dat deze meer ruimte geboden wordt voor een evenwichtige ontwikkeling.

4.27. Meer dan andere bedrijfstakken is de agrarische sector afhankelijk van de niet door de mens te beïnvloeden weersomstandigheden en van sterk wisselende prijzen voor bepaalde producten. Men staat dan ook voor de noodzaak voldoende gelden te reserveren, teneinde eventuele tegenvallers zelfstandig op te kunnen vangen en het voor het bedrijf noodzakelijke vermogen in stand te houden. Al sinds jaren laat het fiscale en economische klimaat in ons land dat niet toe. Het ontbreken van voldoende inkomenszekerheid, bij lange arbeidstijden, grote gebondenheid aan het bedrijf, sterk gestegen energiekosten en andere lasten hebben er toe geleid dat er een te zware wissel wordt getrokken op de veerkracht van met name de kleine agrarische ondernemer. Deze is vaak gedwongen om 60 à 70 uur per week te werken samen met de gezinsleden, voor een inkomen dat rond het minimumloon ligt. Hierbij dient ook bedacht te worden dat de rendementen op land, gebouwen en inventaris reeds jaren op een veel te laag niveau liggen.

4.28. Het lastenniveau in de land- en tuinbouw dient te worden bijgesteld o.a. in de fiscale sfeer. Daardoor zal het mogelijk worden met het buitenland te concurreren op een vergelijkbare basis.

4.29. Het recht op grondbezit, de vrije beschikking over en de vrije verhandelbaarheid van grond moet zoveel mogelijk gehandhaafd blijven. Grond is schaars in Nederland. Bij de vaststelling van uitbreidingsplannen, de aanleg van wegen enz. moet elke verspilling van grond worden voorkomen. Bij onteigening moet aan de eigenaar en de gebruiker een reële vergoeding van de waarde en schade worden uitgekeerd.

4.30. In samenwerking met de landbouworganisaties moet de regering de voorlichting, het onderwijs en onderzoek krachtiger ondersteunen en speciale aandacht geven aan:
- productontwikkeling en diversificatie
- verbetering van productieomstandigheden, intern zowel als extern
- kwaliteitsbeheersing en verbetering
- exportbevordering en marktontwikkeling
- energiebesparing
- een doeltreffende aanpak van mestoverschotten
- een aktievere rol van het Borgstellingsfonds voor de landbouw bij de realisering van de bovengenoemde doeleinden.

4.31. Bij de ontwikkeling van de landbouw heeft de EEG een belangrijke rol gespeeld. In het binnen EEG-verband te voeren landbouwbeleid zal speciale aandacht moeten worden geschonken aan de volgende facetten:
- het uitwerken van uniforme kwaliteitsnormen, ook geldende voor in- en uitvoer
- het tegengaan van invoer tegen abnormale voorwaarden uit derde landen
- het harmoniseren van de concurrentievoorwaarden binnen de EEG
- het beschikbaarstellen van producten die zich daarvoor lenen als voedselhulp in het kader van de ontwikkelingssamenwerking.

4.32. In het kader van het behoud van natuur en landschap moet de overheid er op toezien, dat er voldoende armslag blijft voor de agrarische ondernemer om, onafhankelijk van overheidssteun, een optimale bedrijfsvoering te kunnen realiseren. De agrarische ondernemer is en blijft de eerst aangewezene voor het in standhouden van een goed milieu in zijn omgeving. Overheid en landbouworganisaties dienen daarbij zonodig corrigerend op te treden.

VISSERIJ

4.33. *De internationale positie van de Nederlandse visserij is door allerlei oorzaken ernstig verzwakt. De stijging van de brandstofprijzen (zo'n 80% van de exploitatiekosten) en de ingestelde vangstbeperking met alle administratieve rompslomp van dien zorgen voor grote problemen in deze oer-Nederlandse bedrijfstak. De overheid heeft op internationaal niveau de visserijbelangen onvoldoende verdedigd en te weinig begrip opgebracht voor de specifieke problemen in deze bedrijfstak. Gelet op de ingewikkelde problemen is het aanstellen van een staatssecretaris voor visserijzaken noodzakelijk.*

4.34. In nauw overleg met het bedrijfsleven zal de overheid tot een doelmatiger beleid moeten komen dat meer op de praktijk in de visserij is gericht. De registratieplicht dient te worden afgeschaft en de overmatige administratieve verplichtingen die de vissers werden opgelegd moeten drastisch vereenvoudigd worden.

4.35. Indien door factoren van buitenaf de visserij aan banden gelegd wordt, dient de overheid de getroffenen op adequate wijze schadeloos te stellen.

4.36. Naast het onderzoek naar energie besparende technieken en nieuwe vismethoden zijn maatregelen nodig om de brandstofprijzen voor de visserij op een werkbaar niveau te kunnen brengen en houden.

4.37. Op visserijgebied heeft de EEG nog weinig goeds gebracht. De regelingen inzake de vangstbeperking zijn sterk in het nadeel van de Nederlandse visserij uitgevallen. Daarbij komt nog dat andere EEG-lidstaten niet zo streng toezien op het naleven van de regels. De Nederlandse visser is daarvan de dupe. Onze overheid moet zich in EEG-verband veel meer inzetten voor de Nederlandse visserij door op te komen voor de historische zeerechten en de vangstgebieden. Beschermende benadering van andere EEG-landen om de eigen visserijbelangen veilig te stellen verhindert een tot standkoming van een goed Europees visserijbeleid. Daarom moet Nederland die benadering aan de kaak stellen en bestrijden.

4.38. De overheid zal via overleg in EEG-verband dienen te voorkomen, dat andere landen hun visserijgrenzen naar willekeur vaststellen. Zeerechten en vangstgebieden van Nederlandse vissers worden daardoor aangetast. De eigen 12-mijlszône dient in dit verband beter te worden beschermd.

4.39. In samenwerking met de visserij-organisaties dient de regering te streven naar:
a. verdediging van de belangen van de Nederlandse visserij in EEG-verband beter dan tot nu toe het geval is geweest
b. verbetering van de positie van de visserij, o.m. door het visserijonderwijs en het biologisch onderzoek te bevorderen.

4.40. In EEG-verband dient de regering de volgende punten van beleid na te streven:
1. Europese viswateren moeten in principe open staan voor alle vissers uit deze lidstaten. Het claimen van exclusieve visserijzônes moet afgeschaft worden.
2. Het vissen in Europese wateren door niet-lidstaten dient drastisch beperkt te worden.
3. In het kader van de visstandbescherming zal aan de belangen van de consumptievisserij prioriteit gegeven moeten worden boven de industrievisserij.
4. Een voor alle lidstaten geldende geharmoniseerde regeling voor de controle op de naleving van aan de visserij opgelegde maatregelen zal moeten worden ontworpen.
5. Invoer van visserijproducten tegen abnormale voorwaarden uit derde landen dient te worden tegengegaan.
6. Een voor ieder van de lidstaten rechtvaardig werkend vangstverdelingsbeleid zal tot stand moeten komen, waarbij de volgende zaken dienen te worden geregeld:
   a. Vaststelling van een maximum aantal vangstschepen, gekoppeld aan een capaciteits- of PK-stop en een lengte-maximum van de boomkor.
   b. Vervanging van de registratieplicht door vaststelling van een maximum aantal visdagen en uitbreiding van de stillig-periode.
   c. Opheffing van de logboek-controle verdient ernstige overweging.
   d. Een doeltreffende en realistische biologische controle en begeleiding van de vissers, waarbij naast de biologische aspecten ook de sociaal-economische effecten tot hun recht komen. Voor visssoorten, die in versterkte mate voorkomen en dus niet overbevist zijn, moet bevissing binnen redelijke grenzen mogelijk gemaakt worden.

SCHELPCULTUUR

4.41. Nu met de aanleg van een pijlerdam in de Oosterschelde is begonnen, moet de uitvoering met kracht worden voortgezet. Al het mogelijke dient te worden gedaan na de afsluiting in 1985 de bestaande oester- en mosselcultuur in dit gebied te handhaven. Eventuele voorzieningen, die na de afsluiting moeten worden getroffen met betrekking tot deze cultuur, moeten door de overheid worden gefinancierd.

OM U TE DIENEN IN BEHEER OVER NATUUR EN ENERGIEBRONNEN

UITGANGSPUNT

De mens kreeg van de Here God de opdracht de aarde te „bebouwen en te bewaren". Het beheer over de schepping en de natuurlijke hulpbronnen die in de schepping liggen besloten, vraagt dan ook speciale aandacht. Om de Here God ook hierin naar Zijn Woord te dienen. Een verantwoord beheer laat geen ruimte voor verkwisting. Maar al te vaak is de mens overdadig en op onverantwoorde wijze omgesprongen met het pand dat hem is toevertrouwd. Mogen we allerlei ontwikkelingen in ons leven als een zegen ervaren, we hebben ons te weinig beziggehouden met de schadelijke neveneffecten die met name de industriële ontwikkeling kent. Verontreiniging van lucht, water en bodem heeft verontrustende vormen aangenomen. Zowel de individuele burger als de overheid heeft de opdracht de schepping goed te beheren. In het milieubeleid moeten de sociaal-economische belangen meer dan tot nu toe is gebeurd zorgvuldig worden afgewogen tegen de milieubelangen. Nimmer heeft de mens het recht de schepping uit te putten en te gronde te richten terwille van het handhaven van de welvaart.
In de discussie en ook de politieke besluitvorming speelt overigens in dit opzicht een geforceerde belangentegenstelling een te grote rol. Ook al mag de regel „de vervuiler betaalt" worden gehandhaafd, in onze samenleving worden de lasten van een ontwikkeling, waarvan we allemaal profiteren, al te vaak afgewenteld op b.v. ondernemingen en agrarische bedrijven. Mede omdat de burger in onze dagen allerlei vormen van stank- en geluidsoverlast b.v. minder acceptabel vindt dan vroeger.

In het energiebeleid moeten we ons realiseren dat olie en gas schaars en duurder worden en daarmee ook een grotere rol zullen gaan spelen op het politieke strijdtoneel. Energie is nodig om onze samenleving leefbaar te houden. Voor de toekomst is het een zaak van wijs beleid dat we niet afhankelijk worden van één energiebron. In dat verband is het niet reëel te veronderstellen dat alternatieve energiebronnen als zonne-, wind-, getijde- en kernfusie-energie ons op korte termijn uit de brand zullen helpen.
Het volledig overschakelen op steenkool levert eveneens problemen op van milieu-technische aard, zoals luchtverontreiniging en afvalstoffen (kolen-as).
Rest de kernenergie. Dat is een heet hangijzer in onze dagen vanwege de nog niet volledig opgeloste problemen rond de verwerking van het afval uit kerncentrales. Overigens is de voorlichting in deze vaak eenzijdig. Een maatschappelijke discussie, mits alle beschikbare informatie objectief ter tafel komt, is zeker zinvol. Wel moeten we er aan vasthouden, dat de beslissing en de verantwoordelijkheid over het te voeren beleid in deze zeer belangrijke zaak bij regering en parlement blijft. Genomen beslissingen moeten dan worden geaccepteerd.
Het één en ander brengt de RPF tot de volgende aktiepunten:

MILIEUBELEID

5.1. Een sluitende milieuwetgeving is zeer gewenst. Alle tot vervuiling van het milieu aanleiding gevende aktiviteiten moeten worden beperkt. Een regelmatige rapportage van schadelijke afvalstoffen is noodzakelijk geworden, zonder dat het vrije ondernemerschap onnodig aan banden wordt gelegd. Bovendien moet er rekening worden gehouden met de markt- en eigendomsverhoudingen.

5.2. Goedlopende bedrijven, die tengevolge van milieuwetten in financiële problemen raken, dienen een tijdelijke subsidie te krijgen om de werkgelegenheid niet onnodig in gevaar te brengen.
Milieukosten moeten zoveel mogelijk in de kostprijs van het produkt worden doorberekend. Niet alleen de producent, maar ook de consument die een bepaald produkt wenst, draagt verantwoordelijkheid.

5.3. Het storten van afvalstoffen zal moeten worden beperkt. Alleen afvalstoffen die niet op een andere manier kunnen worden verwerkt en ook geen schade toebrengen aan het milieu komen voor storting in aanmerking.
Wettelijke maatregelen in deze moeten worden uitgebreid. De nakoming moet streng worden gecontroleerd. Mogelijk met als consequentie dat bepaalde bedrijvigheden moeten worden gestopt zolang er geen oplossing is voor het afval.

5.4. Onderzoek naar hergebruik van grond en afvalstoffen (recycling) dient van overheidswege zoveel mogelijk te worden gestimuleerd.

5.5. De overheid dient het voorlichtende werk van producenten- en consumentenorganisaties te stimuleren op het gebied van kwaliteitsverbetering van het produkt, en gebruik van duurzame, energiebesparende verbruiksgoederen.

5.6. De milieu-eisen in de internationale c.q. Europese milieuwetgeving, dienen zoveel mogelijk op elkaar te worden afgestemd om concurrentievervalsing te vermijden.

5.7. Het is gewenst dat het Europese Hof van Justitie bindende uitspraken doet ten aanzien van de naleving van internationale afspraken op het gebied van grensoverschrijdende milieuverontreiniging.

ROKEN

5.8 . Het roken in openbare gebouwen moet zoveel mogelijk worden tegengegaan.

ENERGIE

5.9. Onderzoek naar nieuwe energiebronnen en experimenten met alternatieve vormen van energievoorziening verdienen krachtige steun. Daarnaast moet de burger – waar mogelijk door de overheid gestimuleerd – bij het dragen van eigen verantwoordelijkheid alles doen om zuinig te zijn met energie. Minder royaal met gas, water en licht behoeft geen aantasting van het leefklimaat te betekenen.

5.10. Het energiebesparend beleid zal onder meer de volgende beleidsmaatregelen moeten bevatten
a. uitbreiding en stimulering van isolatie van verwarmde ruimten
b. aktief bevorderen van het toepassen van warmte/kracht-centrales bij de industrie
c. vergroting van de financiële bijdrage aan energiebesparingsprojecten (zoals stadsverwarming, toepassen warmtepomp)
d. invoering van etikettering van energieverbruik
e. vergroting van het budget voor energiebesparingsonderzoek
f. energieprijs-stijgingen niet meer opnemen in de prijscompensatie, zodat de burger de stijging van de energiekosten zelf draagt.

OM U TE DIENEN MET HUIS EN ERF

UITGANGSPUNT

Het is in principe een van de eerste verantwoordelijkheden van de burger voor eigen woonruimte te zorgen. Eigen woningbezit moet dan ook voor iedereen tot een reële mogelijkheid worden.

Om U zodoende ook te dienen met huis en erf.

Na de Tweede Wereldoorlog waren overheidsbemoeiing en subsidies nodig om de woningbouw weer op gang te brengen. Na verloop van tijd is de noodzaak daartoe afgenomen, maar de diverse regeringen in de naoorlogse jaren hebben zich echter in onvoldoende mate gerealiseerd, dat de overheid ook op het terrein van de volkshuisvesting slechts een beperkte taak heeft.

Inmiddels is er een door subsidies en verordeningen overwoekerd beleid ontstaan, dat voor de gemeenschap te duur is geworden.

Bovendien is de burger ten onrechte een stuk eigen verantwoordelijkheid uit handen genomen.

Terwijl de reële inkomens van vrijwel alle burgers in de laatste dertig jaren enorm zijn gestegen, is het de burgers in het algemeen te gemakkelijk gemaakt in aanmerking te komen voor een gesubsidieerde woningwetwoning.

In het bestedings- en spaarpatroon moet de burger er van jongsafaan vanuit gaan, dat er geld beschikbaar moet komen voor de koop van woonruimte.
De overheid moet dit streven op allerlei manieren stimuleren, omdat uiteindelijk het eigen woningbezit de staat veel kosten bespaart en de burger meer gemotiveerd wordt zich in te zetten voor het verkrijgen van een waardevol bezit als een huis is.
Het beleid van de afgelopen jaren, alsmede het ontlopen van een stuk eigen verantwoordelijkheid door de burgers is er oorzaak van dat er nu sprake is van een structureel verkeerd woningbouw- en volkshuisvestingsbeleid. Dat komt ook tot uitdrukking op het terrein van de huren. Maar liefst 500.000 huurders wonen in Nederland te goedkoop, terwijl een evengroot aantal mensen wordt gesteund met individuele huursubsidies die de overheid vele miljoenen kosten.
Nu de hoogconjunctuur voorbij is, loopt de overheid met dit volkshuisvestingsbeleid vast. Als het beleid niet wordt gewijzigd, zullen naar het zich laat aanzien de reeds aangegane verplichtingen een bijna volledige bouwstop en toenemende werkloosheid in de bouw veroorzaken. En dat terwijl er nog sprake is van ernstige woningnood.

De eis om de „rechten" op woonruimte voor personen vanaf 18 jaar en ouder hoe dan ook te honoreren, legt daarbij een onaanvaardbare druk op het huisvestingsbeleid.
Daarnaast is er een toegenomen vraag naar gesubsidieerde woonruimte door het vergrote aantal echtscheidingen.
Het kraken van leegstaande woningen om met geweld het recht „te halen", is ontoelaatbaar.
Woningbouw, uitbreiding van industrie enz., zijn onlosmakelijk verbonden met het indelen van de nog beschikbare ruimte in ons overbevolkte land. De overheid is vooral in de fase van de beleidsvoorbereiding op een sterk uniformerende wijze bezig de schaarse ruimte in te delen.
Daarbij wordt gebruik gemaakt van wetenschappelijke planningsmethoden (zoals blauwdrukplanning, Graviteitsmodel) plan-procedures, regels en verordeningen. Hand-in-hand gaande met overspannen verwachtingen van de planologische en sociale wetenschap heeft het een en ander geleid tot de zogenaamde groeikernideologie. Daarbij wordt de ruimtelijke problematiek in het Noorden van ons land in principe op dezelfde wijze aangepakt als in de overbevolkte Randstad. In de fase van uitvoering worden burgers en vaak ook gemeenten en bedrijven gereduceerd tot radertjes, waardoor de onderscheiden verantwoordelijkheden niet meer kunnen worden gedragen.
Onder de vlag van het „algemeen belang" wordt alles wat ruimtelijke ordening betreft planmatig door de centrale overheid geregeld. Daartegen rijst meer en meer verzet van de kant van de burgers die zich in toenemende mate bewust zijn geworden van de problemen in de eigen directe leef-omgeving.
Aktiegroepen maken soms terecht bezwaar tegen allerlei ontwikkelingen, maar ze verhogen de spanning in de afweging van belangen tussen b.v. de recreatieve-, de natuurwetenschappelijke- en de economische waarde van een beschikbare ruimte. Dat draagt niet bij tot een wezenlijke bezinning.
Bovendien wordt vaak een eenzijdig licht geworpen op „deel-belangen". Het pleiten voor meer inspraak van de burger kan zodoende zijn doel voorbij schieten. Daarom moet er ook op het terrein van de ruimtelijke ordening een andere aanpak komen. Hoe moeilijk dit ook mag zijn.

De RPF komt tot de volgende aktiepunten.

EIGEN HUIS

6.1. Iedere burger moet in principe voor eigen woonruimte zorgen. De overheid moet daartoe stimulansen geven.
Het eigen woningbezit zal krachtig moeten worden bevorderd, mede door een goed spaarbeleid.
Gedacht zou kunnen worden aan een nieuw woning-spaarplan (b.v. een woonzilvervloot met extra overheidspremie) en het bevorderen van de bouw van zogenaamde optie-woningen (huurders met recht van koop) en afschaffing van de overdrachtskosten. Kopen moet zodoende aantrekkelijker worden dan huren.

6.2. Het aandeel van de woningwetbouw in de jaarlijkse netto uitbreiding van de woningvoorraad zal geleidelijk moeten worden teruggedrongen ten gunste van particuliere koopwoningen en premie-koopwoningen. Daarvoor moet een taakstellend bouwprogramma komen ten behoeve van de totale bouwnijverheid.

6.3. Naast een lastenverlichting voor de bedrijven in de bouw, moeten ook de stichtingskosten voor de goedkopere huur- en koopwoningen worden verlaagd. Dat kan door het verlagen van het BTW-tarief, door de variatie in verkaveling en verschijningsvorm meer in overeenstemming te brengen met de huur- en koopprijs, door het bevorderen van bepaalde woningbouw-technieken en door de bewoners zelf voor binnenafwerking te laten zorgen. Voorts worden de stichtingskosten lager als bouwondernemingen rechtstreeks in opdracht werken van particulieren, gemeenten of particuliere woningbouwcorporaties.

6.4. Gelet op de ongelijke spreiding van het woningtekort zal in de toekomst meer gewicht moeten worden toegekend aan beslissingen van plaatselijke overheden voor wat het woningbouwbeleid betreft. Deze besluiten moeten dan stoelen op een deugdelijk onderzoek naar de woningbehoefte ter plaatse.

6.5. De RPF bepleit h[illegible]voering van de fiscale aftrek voor onde[illegible]oudskosten aan de eigen woning tot b.v. een maximum van ƒ 10.000,– per jaar.
Van deze maatregel ve[illegible]acht de RPF enkele positieve effecten, [illegible]als de stimulans voor eigen woningbezit, bestrijding van het zwarte geldcircuit, zodat de fiscus niets tekort kom[illegible]t en bevordering van de werkgelegenheid.

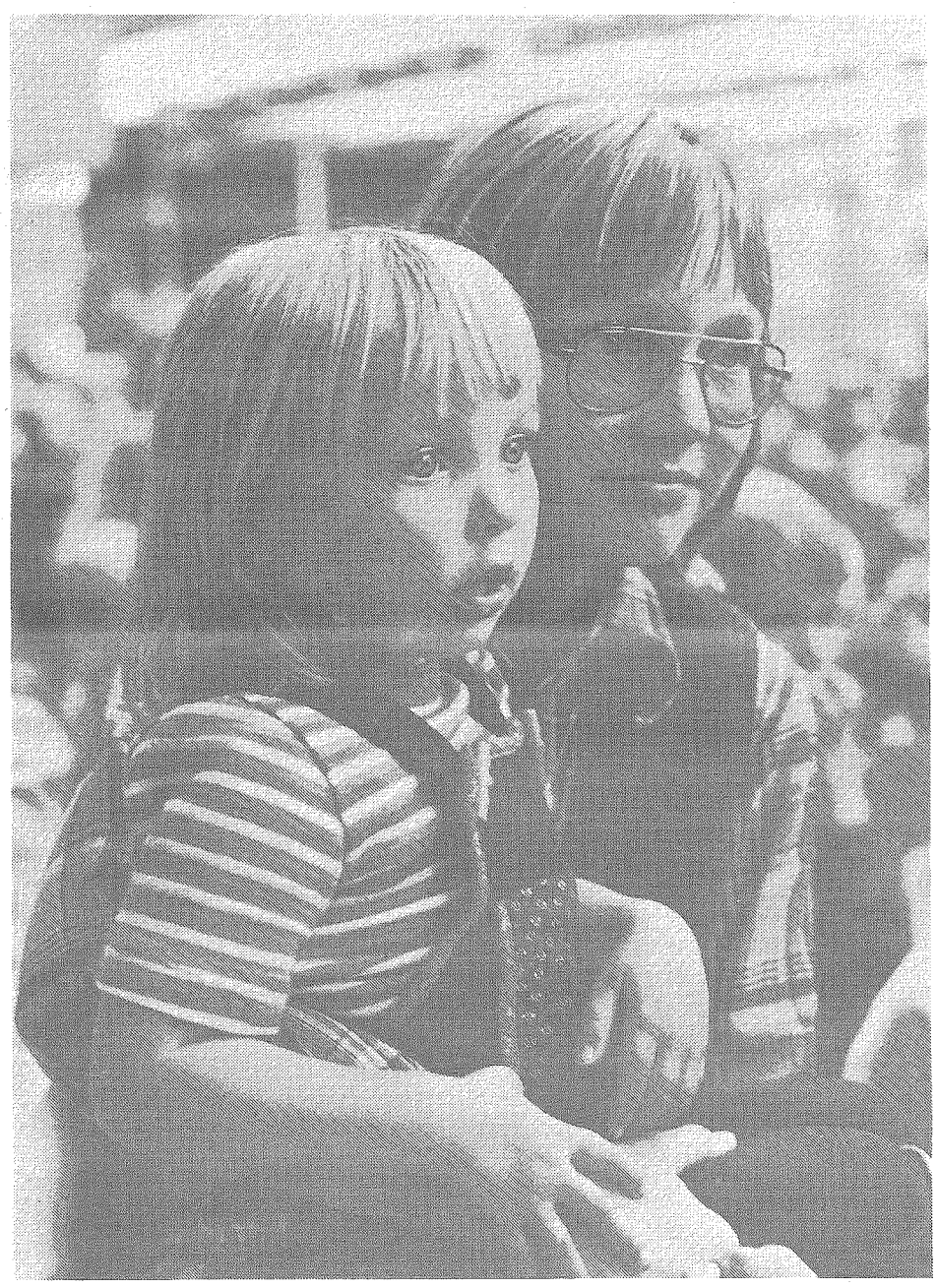

GEZIN

6.6. Bij toewijzing van woonruimte en het verstrekken van vestigings-vergunningen verdienen zij die wettig zijn getrouwd een voorkeursbehandeling.
De bestaande wetgeving moet daartoe worden aangepast.

6.7. Het huur(subsidie)beleid zal drastisch moeten worden veranderd. Geleidelijk aan moeten de huren worden opgetrokken tot het niveau van wat woningen kosten om ze te bouwen en te onderhouden. Dat komt ook een rechtvaardiger verdeling van de beschikbare woonruimte ten goede.
De RPF stelt de volgende maatregelen voor:

1. Afschaffing van de z.g.n. object-subsidie en daarvoor in de plaats een compenserende huurafdracht van de huurders aan de woningcorporaties
2. Een strakker beleid van gemeentebesturen bij het toekennen van individuele huur-subsidies
3. Het niet evenredig met de huurverhoging laten meestijgen van individuele huursubsidies.
4. Om de doorstroming van bewoners van woningwetwoningen te bevorderen moet het invoeren van een huurbelasting worden overwogen voor huurders van met overheidsgeld bekostigde (woningwet)woningen, indien de huur minder dan een/zesde deel van het inkomen bedraagt.
   Gezinnen met lage inkomens moeten aldus op den duur in de voor hen bedoelde woningwetwoningen terecht kunnen komen.

6.8. Het verhuren van kamers c.q. woonruimte moet veel aantrekkelijker worden door:

1. Vrijstelling van inkomstenbelasting van inkomsten uit onderverhuur en verhuur van de zelf bewoonde eigen woning.
2. het scheppen van meer mogelijkheden voor de verhuurder om huurders die zich ernstig misdragen weer uit hun woning te krijgen
3. het afschaffen van de huurbescherming voor kamerhuurders in woningen die door de verhuurders zelf worden bewoond.

6.9. Gelet op het bestaande woonruimtetekort en het toenemend aantal kraakacties stelt de RPF de volgende maatregelen voor:

1. Het opnemen van uniforme Anti-Kraakbepalingen in de Algemene Politie-verordening der gemeenten zodat men overal terstond kan ingrijpen
2. Het verminderen van beperkende maatregelen bij de verkoop van woningen
3. De afschaffing van de 6% overdrachtskosten voor woningen, waarvoor al reeds bij de bouw BTW is betaald
4. Verlaging van het tarief van de belasting op het rechtsverkeer bij de overdracht van andere woonhuizen.

RUIMTELIJKE ORDENING

6.10 De eenzijdige technische benadering van de ruimtelijke problemen volgens een eenmaal vastgesteld plan moet worden afgewezen. Vaak ligt achter de beoefening van de planning, het vormgeven van de inspraak en het strijd voeren voor deelbelangen een verborgen levensvisie ten grondslag die in strijd is met de bijbelse visie op het rentmeesterschap en de taak van de overheid.
Het omgaan met de ruimte moet door overleg tussen burger en overheid meer dienstbaar worden gemaakt aan de eer van de Schepper. Dat vergt een beleid waarbij de overheid én de burgers hun beperkingen kennen.

6.11. De rechtsgrond voor het ruimtelijk ordenen van publieke eigendommen (als binnenwateren, rivieren, natuurgebieden etc.) verschilt wezenlijk van de rechtsgrond voor ruimtelijke ordening van particuliere eigendommen (grond en huizen).
Wanneer er behoefte is aan ruimte voor huizen, fabrieken en wegen zal er meer rekening moeten worden gehouden met de redelijke belangen van de grondeigenaren.

6.12. De overheid dient een zorgvuldig beheer te voeren over de beschikbare natuur-

---

5.11. De kerncentrales in Borssele en Dodewaard moeten in werking blijven om energie te produceren en de kennis alsmede ervaring met de kernenergie te vergroten. Zodra een aanvaardbare oplossing is gevonden voor verwerking en dumping van het afval uit de kerncentrales is een uitbreiding van het aantal kerncentrales aanvaardbaar. Het noodzakelijke geologische onderzoek naar de stabiliteit van de zoutkoepels in Nederland, dient ter hand genomen te worden.

VERKEER EN WATERSTAAT

5.12. De maximum-snelheid op autosnelwegen moet op 120 km per uur worden gebracht, maar dient dan scherp te worden gecontroleerd.

5.13. In het kader van de energiebesparing kan de overheid een goed voorbeeld geven door de verlichting van de auto-snelwegen en verkeerspleinen tussen 23.00 en zonsopgang aan te passen aan het verkeersaanbod.

5.14. Om meer dan één reden is het wenselijk de mogelijkheid serieus te onderzoeken eenmaal per maand een auto-vrije zondag vast te stellen.

5.15. Bij nevelachtig weer en regen, alsmede gedurende het gehele etmaal in de periode van 1 november tot 1 maart, dient het snelverkeer zowel in- als buiten de bebouwde kom minstens dimlicht te voeren.

5.16. Bewoners van de Wadden-eilanden, alsmede die van Zeeuws-Vlaanderen dienen voor zich persoonlijk gratis gebruik te kunnen maken van de betreffende veerdiensten.

5.17. Initatieven die beogen het particulier autogebruik tijdens de spitsuren te beperken, dienen te worden gesteund.

BINNENVAART

5.18. Gelet op de overbelasting van ons wegennet verdient het vervoer per schip en rail te worden gestimuleerd.

OM U TE DIENEN MET KENNIS EN VORMING

UITGANGSPUNT

Opvoeding en onderwijs geven ouders en opvoeders een geweldige kans de Here God te dienen door jonge mensen in staat te stellen zich beter dienstbaar te maken aan het koninkrijk van Jezus Christus. Ouders dragen de eerste verantwoordelijkheid voor opvoeding en onderwijs en moeten hun kinderen met een liefdevolle begeleiding stimuleren en motiveren om in afhankelijkheid van de Here God de weg naar de volwassenheid te vinden. Opvoeding en onderwijs kunnen daarom niet waardevrij zijn. De vrijheid van onderwijs, verankerd in artikel 208 van de Grondwet, is een groot goed. Elke poging om door wijziging van dit artikel of op andere wijze die vrijheid aan te tasten, moet met kracht worden tegengegaan.

Bepalingen inzake schoolbegeleidingsdiensten en exameneisen mogen de vrijheid van richting en inrichting van het onderwijs evenmin aantasten. Aan de andere kant moet worden geconstateerd dat christenen zelf door apathie of het loslaten van de Bijbel als absolute norm een uitholling van het christelijk onderwijs van binnenuit bewerkstelligen. Het christelijk onderwijs bewijst zijn bestaansrecht door zich via het schoolwerkplan inhoudelijk te onderscheiden van het openbaar onderwijs.
Het onderwijs wordt door bepaalde groepen gezien als instrument om tot maatschappelijke hervormingen te komen. Denkbeelden die voortkomen uit een humanistische mens- en maatschappijvisie mogen echter niet tot onderwijsdoel worden verheven en het doorbreken van het zogeheten rollenpatroon is geen onderwijsdoel.
De steeds meer om zich heen grijpende ontwrichting in vele gezinnen (gebroken huwelijken, verwaarloosde kinderen, afbraak van gezagsverhoudingen etc.) mist zijn uitwerking in het onderwijsveld niet. Dat legt een extra last op de schouders van de onderwijsgevenden.
De onderwijs-experimenten van de laatste jaren dragen ook niet bij tot een evenwichtige ontwikkeling van het onderwijs. In verband met bezuinigingsoperaties moeten lopende experimenten worden afgebouwd. Er mag pas tot invoering van nieuwe vormen van onderwijs worden besloten, wanneer de deugdelijkheid daarvan in de proeffase duidelijk is aangetoond en daardoor voor grote groepen jongeren betere ontplooiingskansen worden geboden dan voordien. Het verbeteren van de keuzemogelijkheden voor de jonge mensen die de scholen verlaten en het zoeken naar aansluiting bij het bedrijfsleven om zo de man en vrouw op de juiste plaats in de maatschappij te krijgen is van groot belang. Het is te verwachten dat er in de toekomst minder plaatsen zullen zijn voor de schoolverlaters en daarom verdient een zorgvuldige beoordeling en plaatsing van deze groep alle aandacht.

De RPF komt dan tot de volgende aktiepunten:

VRIJHEID VAN ONDERWIJS

7.1. De vrijheid van onderwijs naar richting, inrichting en oprichting mag niet worden aangetast. De overheid mag van het bijzonder onderwijs een schoolwerkplan verwachten, dat zich duidelijk onderscheidt van het openbaar onderwijs. Binnen het openbaar onderwijs mag geen bevoordeling zijn van welke levensbeschouwelijke richting ook.

7.2. Overheidseisen met betrekking tot de deugdelijkheid van het onderwijs dienen beperkt te blijven tot het niveau en de kwaliteit er van.

7.3. *De christelijke school is de school van de ouders. De best denkbare vorm van medezeggenschap. Verplichte en verregaande vormen van medezeggenschap van oudercommissies zijn in het christelijk onderwijs onaanvaardbaar. Schoolbesturen die te maken hebben met adviserende oudercommissies moeten het recht hebben eisen te stellen aan de toelating van de leden tot dergelijke oudercommissies.*

7.4. *Het recht op vrijheid van onderwijs op levensbeschouwelijke grondslag moet in alle fasen en geledingen van het onderwijs gestalte kunnen krijgen, zoals in streekscholen voor beroepsbegeleidend onderwijs en onderwijs aan volwassenen.*

7.5. *Het christelijk onderwijs heeft recht op christelijke schoolbegeleiding. Waar de mogelijkheid voor een christelijke schoolbegeleidingsdienst bestaat, moet deze dienst met een bedrag per leerling uit de algemene middelen worden bekostigd.*

INTEGRATIE

7.6. Bij de integratie van kleuter- en lageronderwijs mag de leerplichtgrens niet verder worden verlaagd en moeten de verworvenheden van het kleuteronderwijs niet in gedrang komen.

7.7. Aangezien opvoeden een taak van de ouders is, kan deze niet aan derden worden overgedragen. Het stichten van peuterspeelzalen en kinderdagverblijven, anders dan voor gehandicapte kinderen, moet niet worden gestimuleerd.

7.8. De overheid dient speciale aandacht te geven aan onderwijs van leerlingen in achterstandsituaties en aan onderwijs van cultureel-anders-georiënteerde leerlingen. De positie van het bijzonder onderwijs dient hierbij te worden erkend.

LEERPLICHT

7.9. De leerplicht tot 16 jaar moet blijven bestaan. Een critische bezinning op de aard en de uitvoering van de partiële leerplicht is gewenst.

VOORTGEZET ONDERWIJS

7.10. De totale middenschoolgedachte, zoals geschetst in de Contourennota, moet worden afgewezen. De verscheidenheid aan gaven en talenten van de leerlingen komt in de middenschool niet tot haar recht. De middenschool is in het huidige onderwijsstelsel niet uitvoerbaar omdat daarmee onder andere een te zware last wordt gelegd op het onderwijzend personeel.

7.11. Het werken met bredere uniforme basispaketten verdient aanbeveling, teneinde de keuzemogelijkheden na de eerste fase van het voortgezet onderwijs te vergroten.

7.12. Binnen het aanbod van keuzevakken bij het algemeen voortgezet onderwijs dient ruimte te worden geschapen voor het vak algemene technieken. Bewaking van het eindniveau van de verschillende schoolsoorten in het voortgezet onderwijs is van groot belang. Het vergroten van het aantal examenvakken is wenselijk.

7.13. Maatregelen die leiden tot een hogere maatschappelijke waardering van het lager beroepsonderwijs moeten worden gesteund.

7.14. Het kort middelbaar beroepsonderwijs, zoals dit zich ontwikkelt in de verschillende streken moet een mogelijkheid krijgen als alternatief te dienen voor jonge mensen die geen langere MBO-opleiding willen volgen. De spreiding van deze onderwijsvoorzieningen dient te geschieden op basis van levensbeschouwelijke denominaties. In het kader van het leerlingwezen moeten cursussen worden toegekend aan samenwerkingsverbanden van scholen voor het beroepsonderwijs en vormingsinstituten op levensbeschouwelijke grondslag.

7.15. Gelet op het probleem van de afnemende werkgelegenheid voor schoolverlaters dienen er wettelijke kaders te worden geschapen voor een betere samenwerking tussen scholen, regionale organen van het leerlingwezen, arbeidsbureau's en werkgevers in de regio. De oprichting van contactcentra onderwijs/arbeid (COA) verdient steun.

SCHOLING LERAREN

7.16. Meesterschap is vakmanschap. Er moeten ruimere mogelijkheden komen tot bij- en nascholing van leerkrachten. In principe worden de cursussen toegewezen aan de desbetreffende opleidende instanties voor leerkrachten.

7.17. Mede als maatregel ter bestrijding van werkloosheid in het onderwijs, maar vooral ook in het belang van de leerling, moet er een verruiming komen van de regeling voor vervanging van docenten die afwezig zijn wegens ziekte of het volgen van bijscholingscursussen.

HOGER ONDERWIJS

7.18. Toelating voor het hoger onderwijs dient te geschieden op basis van een, op de gekozen opleiding afgestemd, toelatingsexamen in plaats van loting.

7.19. Wetenschap kan niet waardevrij worden beoefend. Met de ethische aspecten van wetenschapsbeoefening zal rekening moeten worden gehouden. Wijsbegeerte en wetenschapsethiek behoren een plaats in de wetenschappelijke opleiding te behouden.

WERKGELEGENHEID

7.20. Ook ter bevordering van de werkgelegenheid is het wenselijk dat in de minimale klassegrootte wordt verlaagd. Zowel bij het benoemings- als afvloeiingsbeleid dienen kostwinners een voorkeursbehandeling te krijgen. Per huishouding behoeft in beginsel slechts één persoon kostwinner te zijn.

7.21. Binnen de Europese gemeenschap wordt gestreefd naar een wederzijdse erkenning van getuigschriften en diploma's.

---

gebieden in rijksbezit en daar geen overbodige wegen en woongebieden aan te leggen.
Gestreefd moet worden naar het behoud van geconcentreerde natuurparken (b.v. op de Veluwe) en niet naar het maken van landschapsparken in landbouwgebieden waarvoor offers gevraagd worden van bepaalde groepen (b.v. agrariërs) en bewoners van huizen.

6.13. De plaatselijke overheden moeten zelf hun eigen bevolking kunnen huisvesten en de gelegenheid krijgen daarvoor de nodige woningen te doen bouwen.

MARKERWAARD

6.14. Gelet op het grote gebrek aan ruimte is het wenselijk dat de Markerwaard wordt ingepolderd. Daarbij moet voorzover mogelijk op redelijke wijze rekening worden gehouden met de rechten van de binnenvisserij en het behoud van de natuurwetenschappelijke waarde van dit gebied.

STADSVERNIEUWING

6.15.

1. Door de veroudering van de bebouwing in de binnensteden, alsmede door slecht onderhoud hiervan, (om van verwaarlozing nog maar niet te spreken) is het probleem van de stadsvernieuwing ontstaan. Ook kan worden geconstateerd dat de oude bebouwing over vrijwel de gehele linie niet meer voldoet aan de hedendaagse normen betreffende kwaliteit en woonwaarde.
   Herstel en verbetering zal bevorderd moeten worden. Een factor hierbij is ook dat deze werkzaamheden veelal zeer arbeidsintensief zijn zodat daardoor werkgelegenheid wordt geschapen. Maatregelen om op dit gebied tot een versnelde uitvoering te geraken zijn dringend gewenst.
2. Bij de financiering van de stadsvernieuwing zal de eigen verantwoordelijkheid van de gemeenten meer tot uitdrukking moeten komen.

WADDENZEE

6.16 De Waddenzee moet gelet op de eigen specifieke waarde als natuurgebied behouden worden.

OM U TE DIENEN TOT WELZIJN

UITGANGSPUNT

De Bijbel leert dat het echte wél-zijn alleen te bereiken is door de dienst aan de Here God en het onderhouden van Zijn geboden. Daarop rust zegen. De overheid kan ondanks alle goede bedoelingen het echte welzijn niet geven. Niettemin heeft de overheid in onze verzorgingsstaat tal van taken in deze sector naar zich toegetrokken. Met de bedoeling de burger te dienen, worden er jaarlijks vele miljarden aan subsidies uitgegeven voor cultuur, recreatie en maatschappelijk werk. Maar dit kan alleen zinvol en heilzaam zijn als het gebeurt in de dienst aan de Here God.

Maar helaas is het omgekeerde het geval. De Here God krijgt niet de eer. In tegendeel. Door allerlei cultuur-uitingen wordt de naam van God openlijk gesmaad, ook door cultuur-uitingen waarvoor de overheid subsidie heeft gegeven. Denk in dit verband aan radio- en TV-programma's, en allerlei uitingen van kunst die bestaan bij de gratie van overheidssubsidies of -financiering. In die situatie kunnen we vaststellen, dat ondanks alle welvaart en materiële voorspoed tallozen het ware wél-zijn en geluk missen. Ondanks allerlei zogenaamde openheid en communicatie is er vaak grote eenzaamheid.

Levens van mensen lopen dood in het ongeluk. De verslaving aan alcohol en drugs grijpt om zich heen. Vooral bij jongeren die door het verdwijnen van geestelijke waarden en normen in het leven het uitzicht en toekomstperspectief missen. In deze situatie is meer dan ooit behoefte aan hulpverlening. De huidige ontwikkeling van het welzijnsbeleid dat de overheid voert, vervult met name de werkers in de kring van de evangelische hulpverlening met zorg. Christelijke instellingen worden min of meer gedwongen tot samenwerking met hulpverleningsinstanties die afwijzend staan tegenover het Evangelie. Terwijl er wordt gesproken over hulpverlening op kleine en overzichtelijke schaal, is de overheid bezig met schaalvergroting en koepelvorming. In dit verband is het merkwaardig dat het ministerie van CRM bepaalt, dat er in diverse opvangcentra o.a. een minimumformatie moet zijn om voor subsidie in aanmerking te komen. Daarbij moet men de opzet van het overheidsbeleid en wat men noemt de „algemeen aanvaarde criteria van Maatschappelijke Dienstverlening" accepteren. Hulp aan een medemens lijkt daardoor een technische en uniforme zaak te worden. Dan is er nog de eis tot democratisering, die een gevaar inhoudt voor de identiteit. Dit kan leiden tot de absurde situatie dat verslaafden („cliënten" genoemd) in het bestuur van een vereniging of stichting moeten worden opgenomen.

Tot slot vormt ook een opnamebeleid gericht op de eigen regio een handicap voor christelijk hulpverleningswerk.

De zelfstandigheid en de eigen aard van de verbanden die bij de dienstverlening zijn betrokken, worden door de huidige welzijnsplanning van de overheid aangetast. Met name de eigen verantwoordelijkheid van de burgers om de hun van God gegeven roeping in deze te vervullen.

Het welzijnsbeleid van de overheid moet afgestemd zijn op de ware dienst aan de Here God en aangezien daarvan in Nederland geen sprake is, moet het beleid in deze drastisch worden gewijzigd.

De RPF komt derhalve tot de volgende aktiepunten:

CULTUURBELEID

8.1. De overheid moet een cultuurontwikkeling tegengaan, waarin de naam van de Here God en Zijn eer worden gelasterd. Juist cultuuruitingen vallen onder de norm van het Woord van God. „Alles wat adem heeft love de Here".

MEDIABELEID

8.2. Het democratische omroepstelsel dat Nederland kent, is uniek en iets om dankbaar voor te zijn. De overheid moet in wetgeving en beleid de ruimte waarborgen voor een open omroepbestel en vrije pers. De vrije meningsuiting is een groot goed, maar er zijn normen en grenzen. Omdat ook de overheid in dienst van de Here God staat, moeten er maatregelen worden getroffen ter voorkoming van programma's en geschriften waarin de geest van wetteloosheid en revolutie wordt verspreid of die gevaar opleveren voor de veiligheid van de staat, de openbare orde, de geestelijke volksgezondheid en de goede zeden. Het instellen van een codecommissie voor TV, radio en pers is noodzakelijk.

8.3. Financiële steun aan noodlijdende bladen is ongewenst.

8.4. De zendtijd van Hilversum 4 moet tot 24.00 uur worden uitgebreid. Meer landelijke radiozendtijd is niet haalbaar, mede gelet op de personele bezetting. De uitbreiding van de totale TV-zendtijd moet beperkt blijven tot ten hoogste één uur per dag, indien kan worden aangetoond dat dit de kwaliteit van de programma's ten goede komt. Een gedeeltelijke ontkoppeling van de programma's van Nederland I en II moet worden afgewezen.

8.5. Om het omroepstelsel niet uit te hollen, zal periodieke toetsing van het totale programmapakket moeten plaatsvinden. Bij het voor het eerst of opnieuw verstrekken van een zendmachtiging zal critischer moeten worden gelet op de al dan niet aantoonbare verschillen van

levensbeschouwelijke aard in de diverse programma-categorieën.

8.6. De omroepwet moet zodanig worden gewijzigd dat alle radio- en TV-programma's op draadomroepinrichtingen kunnen worden doorgegeven. De overheid moet ook de bevoegdheid krijgen buitenlandse programma's aan te wijzen die in ieder geval via de kabel doorgegeven moeten worden (b.v. Nederlands-talige programma's uit België). Er moet een mogelijkheid komen de buitenlandse programma's te toetsen aan de eisen van non-commercialiteit. Binnenlandse gegadigden voor toegang tot kabeluitzendingen dienen aan dezelfde voorschriften te voldoen als die voor de draadloze uitzendingen.

8.7. Commercialisering van de omroep moet worden afgewezen. De STER-zendtijd dient niet te worden uitgebreid. Strenge maatregelen zijn nodig bij het in de handel brengen van programma's op plaat en cassette zonder dat daarvoor rechten zijn betaald. Ook het verhandelen van deze programma's door omroeporganisaties zelf, dient aan voorschriften te zijn gebonden.

8.8. De NOS is geen zendgemachtigde en is in de eerste plaats ter beschikking van de omroeporganisatie voor het leveren van de faciliteiten. Daarnaast kan de NOS programma's verzorgen in de gezamenlijkheid zoals het Journaal, en nationale programma's.

OPEN SCHOOL

8.9. Edukatie en in het bijzonder een permanente edukatie via radio en TV dient in overeenstemming te zijn met de verworvenheden van de vrijheid van onderwijs en de levensbeschouwelijke verscheidenheid te vertonen, die we in ons land kennen.
In dat kader moet de taak van de diverse omroeporganisaties worden vergroot en in mindering worden gebracht op de taak van de NOS en de Open School.

SUBSIDIES

8.10. Het subsidiebeleid van de overheid moet drastisch worden veranderd. Alleen instanties die een breed maatschappelijk belang dienen, komen voor financiële steun van de overheid in aanmerking. In geval de overheid besluit tot subsidiëring, zal zij zich moeten beperken tot het verschaffen van de ontbrekende middelen en zal zij bij de subsidie-verlening de zelfstandigheid van de gesubsidiëerde organisaties stellig niet mogen aantasten. Cultuuruitingen en aktiviteiten die in strijd zijn met het Woord van God, gezagondermijnend werken en zedenkwetsend zijn, mogen niet worden gesubsidieerd. Geldelijke steun aan toneel, muziek en andere kunstvormen dient zoveel mogelijk beperkt te blijven tot de amateuristische beoefening en de educatieve sector.

MONUMENTENZORG

8.11. Monumentenzorg is een nationale zaak. Een goede onderhoudsregeling voor het vele culturele erfgoed dat ons land bezit, is gewenst.

SPORT EN RECREATIE

8.12. De overheid moet het financieel mogelijk maken dat er, waar nodig, accommodaties komen voor sport en recreatie. De opzet dient sober te zijn. Ook bij sportmanifestaties waarvoor de overheid subsidie geeft. Initiatieven moeten worden ontplooid om de zondag te vrijwaren van alle publiektrekkende sportwedstrijden, al dan niet in competitieverband beoefend.

8.13. Er is een gerichter beleid nodig om te bevorderen dat de burgers in eigen wijk meer mogelijkheden hebben tot aktieve en passieve recreatie, zoals groengordels en speelplaatsen. De kampeerwet moet worden veranderd om het mogelijk te maken dat het kamperen bij particulieren wordt gestimuleerd.
Recreatieterreinen moeten aan hun doel kunnen blijven beantwoorden. Ze mogen niet het domein worden van exploitanten van pretparken.

8.14. De plaatselijke overheden moeten meer eigen beslissingsbevoegdheid hebben inzake het openstellen van sportaccommodaties. Naaktrecreatie op de stranden en elders moet worden tegengegaan.

WELZIJNSBELEID

8.15. *De RPF wijst de totstandkoming van de Kaderwet Specifiek Welzijn in de huidige vorm af, omdat deze wetgeving:*

1. *de eigen identiteit van de welzijns/hulpverleningsorganisaties aantast c.q. daartegen onvoldoende waarborgen biedt.*
2. *veralgemenisering c.q. uniforme opvatting van hulpverlening via gehanteerde „algemene" criteria bevordert*
3. *categoriaal opereert, i.p.v. de mens in al zijn levensfasen benadert*
4. *desintegrerend werkt, derhalve generatiekloof bevorderend, familie/gezinsverband ondermijnend, etc.*
5. *steunt op een welzijnsplanning die vanwege haar gerichtheid op sociale categorieën van mensen (bejaarden, WAO'ers, WW'ers, verslaafden, jongeren, etc.) in wezen onlogisch en innerlijk tegenstrijdig uitwerkt.*
6. *gelet op het eenzijdig financieel economisch karakter van de voorzieningen niets bijdraagt tot de geestelijke weerbaarheid van degenen waarvoor deze welzijnsvoorzieningen van toepassing zijn.*

De RPF pleit in ieder geval voor een zorgvuldiger uitvoering van reeds in werking zijnde uitvoeringsbesluiten en zou graag zien dat de overheid met alle belanghebbende instellingen in overleg trad om te zien of men wel op de goede weg is met dit welzijnsbeleid.

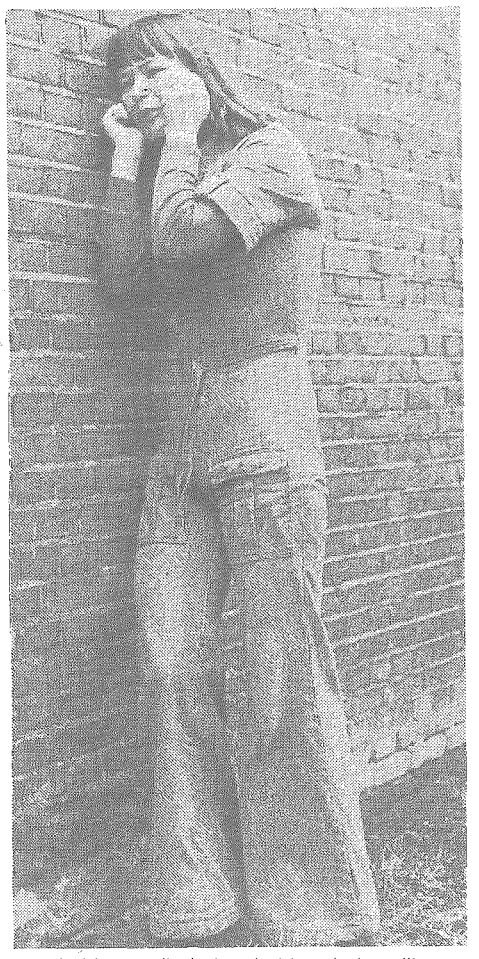

8.16. De RPF bepleit in het algemeen een sterke besnoeiing van de overheidssubsidies ten behoeve van het welzijnswerk, opdat de verantwoordelijkheid voor maatschappelijke dienstverlening en gezinsverzorging, in grotere mate bij particuliere instanties wordt gebracht.

BEJAARDENBELEID

8.17. Bejaarden behoren zolang mogelijk in eigen huis en omgeving te blijven. In geval van ziekte of handicap moet bij een eventuele opname rekening worden gehouden met de huwelijkspartner. Daarnaast moet er meer oog komen voor de verantwoordelijkheid binnen het familieverband voor de ouden van dagen. Vereenzaming en isolering kunnen daarmee worden teruggedrongen.

GEHANDICAPTEN

8.18. Gehandicapten moeten een zo volwaardig mogelijke en zelfstandige plaats in onze samenleving hebben, liefst in gezinsverband. Voorzieningen ten behoeve van de gehandicapte moeten worden uitgebreid evenals de beroepsopleiding, waardoor de kansen op deelname in het arbeidsproces worden vergroot.

HULP AAN VERSLAAFDEN

8.19. De overheid dient met betrekking tot de preventie van alcohol- en drugsverslaving een veel aktiever (voorlichtings)beleid te voeren. Bij de subsidiëring dienen christelijke opvangcentra, gelet op de totaliteit van de hulpverlening, niet achtergesteld te worden bij andere instellingen.

EMANCIPATIEBELEID

8.20. Er wordt in onze dagen overdreven aandacht besteed aan de noodzakelijk geachte emancipatie van de vrouw. Een staatssecretaris voor deze zaken is overdadige luxe. De vrouw moet gelijke ontwikkelingskansen en rechten hebben in de samenleving met erkenning van eigen taak en geaardheid. De gehuwde vrouw heeft bewust gekozen voor de taak in het gezin en kan zolang deze taak wordt vervuld van de overheid geen volledige plaats in het arbeidsproces opeisen. De opvoeding van de kinderen is een taak van de ouders en kan niet aan derden worden overgelaten.

Verkiezingsfonds

Giften voor het verkiezingsfonds van de RPF zijn welkom op
gironummer 3301289
penningmeester RPF
Enkhuizen
met vermelding „Verkiezingsfonds"
of op bankrekening 31.73.35.707
Rabo-Bank Enkhuizen
t.n.v. penningmeester RPF

KANDIDATENLIJST VAN DE RPF

In de achttien kiesdistricten waar de RPF-kandidatenlijsten indient, komen de volgende twintig kandidaten voor. De plaatsen 21 tot en met 30 zullen in een later stadium met regionale kandidaten worden bezet. De RPF zal zich tijdens de verkiezingscampagne presenteren met een duo, namelijk de heren Leerling en Wagenaar.

Meindert Leerling werd op 11 januari 1936 geboren in Heerjansdam op het eiland IJsselmonde. Zijn vader was daar onderwijzer. Na in 1940 naar Barendrecht te zijn verhuisd, volgde hij lager onderwijs in Heerjansdam en de laatste twee jaar in Barendrecht. Vervolgens doorliep hij in Rotterdam de HBS aan het Johannes Calvijn Lyceum en ging in 1954 in de journalistiek.
Bij het toenmalige ROTTERDAM-KWARTET (Diemer-concern) werkte Meindert Leerling zeventien jaar op verschillende afdelingen en was geruime tijd chef van de door hem opgezette sportredaktie van de KWARTET-bladen. In die tijd was hij een vurig propagandist voor de sportbeoefening op zaterdag en een vast radio-medewerker van de NCRV.
Kort na de uitzendingen van de eerste programma's benaderde de Evangelische Omroep Meindert Leerling voor het opzetten van een televisie-informatierubriek. Zeven jaar lang zette hij zich met veel elan in voor de rubriek ,,Nader Bekeken". In die periode reisde hij over de hele wereld. Naast bezoeken aan Vietnam, Japan en Indonesië bij voorbeeld bezocht hij vele landen van Afrika. Mede daardoor heeft hij grote belangstelling voor ontwikkelingssamenwerking. Hij maakte enkele programma's over dit onderwerp.
In 1978 stapte hij over naar de afdeling muziek en evenementen van de EO. De laatste paar jaar was hij regisseur van onder andere de koorzangprogramma's ,,Van U wil ik zingen".
Naast de school en zijn journalistieke funktie was Meindert Leerling op tal van fronten aktief in het verenigingswerk. Veel heeft hij geleerd op de Jongelingsvereniging, waarvan hij in Barendrecht een aantal jaren voorzitter was. In Zwijndrecht was hij enige tijd ouderling.
Meindert Leerling is getrouwd, heeft drie kinderen en is lid van de Ned. Hervormde Kerk in Huizen (Gereformeerde Bond).

Op 4 december 1940 werd Arie Huibrecht Digimus Wagenaar in Gouda geboren als oudste zoon van de thans gepensioneerde officier van Vakdiensten der Kon. Marine. Het gezin moest vele malen verhuizen en verbleef geruime tijd in het voormalige Ned. Indië. Met vele andere repatrianten keerde het gezin Wagenaar na de onafhankelijkheid van Indonesië weer naar Nederland terug. Alvorens men definitief in de vlootbasis Den Helder kwam te wonen verbleef het gezin tijdelijk in een aantal opvangkampen.
Aad Wagenaar doorliep van 1954-1959 de plaatselijke Rijks HBS in Den Helder. Opgegroeid in een Marine-gezin was het vanzelfsprekend dat de zee sterke aantrekkingskracht had.
Hij was dan ook enkele jaren werkzaam bij de koopvaardij (KNSM) als ladingklerk. Verschillende reizen werden dan ook gemaakt naar Canada, de V.S., naar Midden- en Zuid-Amerika (1961-1963).
Aad Wagenaar studeerde later politieke wetenschappen en filosofie aan de V.U. te Amsterdam. Hij is reeds 6 jaren werkzaam bij het middelbaar onderwijs als docent godsdienst en maatschappijleer.
Hij was de eerste sekretaris van de RPF en is ook bij de oprichting betrokken geweest. Hij is thans voorzitter van de Raad van Advies (RVA), is lid van de Gereformeerde Kerk te Zutphen, is getrouwd en heeft 1 kind.

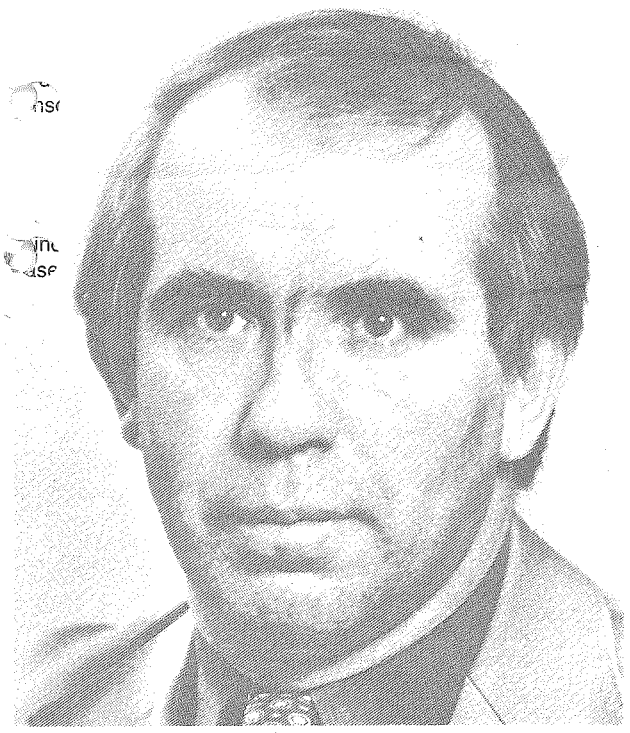

1. M. Leerling, Huizen (N.H.)
2. Drs. A.H.D. Wagenaar, Zutphen
3. J. P. M. Rietkerk, Wezep
4. P. Langeler, Veendam
5. Dr. L. van Klinken, Haarlem
6. J. J. Frinsel, Montfoort
7. G. J. Willemsen, Bunschoten-Spakenburg
8. Ds. J. H. Velema, Nunspeet
9. Mevrouw G. J. Vellinga-Veurink
10. H. Bisschop, Leeuwarden
11. Dr. E. J. de Roo, Zuidlaren
12. C. A. E. de Jonge, Vlaardingen
13. Drs. R. T. Huizinga, Westerhaar
14. F. Beekman, Arnemuiden
15. Ir. P. A. D. Smeijers, Rijssen
16. Mr. H. van Veelen, Amsterdam
17. W. den Toom, Klundert
18. Mevrouw R. Meijer-Kuypers, Bussum
19. Ds. T. W. van Bennekom, Ooltgensplaat
20. Ir. A. Hekstra, Harderwijk